

PRILOGA 3 (jedro gradiva):

OSNUTEK

EVA 2023-2570-0038

Na podlagi šestega odstavka 38. člena Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 130/22) izdaja Vlada Republike Slovenije

UREDBO
o dodeljevanju nepovratnih sredstev za spodbujanje prehoda na trajnostno mobilnost
in vzpostavitev ustrezne infrastrukture

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen
(vsebina)

- (1) Ta uredba določa pravila in način dodeljevanja finančnih spodbud, vrste upravičenih naložb in stroškov, pogoje in merila za izbor, upravičence, postopke evidentiranja, spremljanja in poročanja v zvezi z državnimi pomočmi in pomočmi po pravilu »de minimis« ter drugimi spodbudami, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis«.
- (2) V kolikor določbe Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije XXXX z dne XXXXXX o spremembi Uredbe (EU) št. 651/2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgov pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L XXXXXXXX), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 651/2014/EU) ter določbe Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči »de minimis«, ki je bila zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 2020/972 z dne 2. julija 2020 (UL L št. 215, z dne 7. 7. 2020, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1407/2013/EU), določajo drugače kot ta uredba, se uporabljajo določbe Uredbe 651/2014/EU in Uredbe 1407/2013/EU neposredno.
- (3) Za vprašanja, ki jih ta uredba ne ureja, se uporabljajo vsakokrat veljavni predpisi s področja javnih financ, državnih pomoči in pomoči »de minimis«.

2. člen
(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo:

1. »priglasitelj pomoči« pomeni upravljavca državne pomoči ali pomoči »de minimis«, ki pripravi vsebino pomoči in jo priglasí ter skrbi za pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju.

2. »dajalec pomoči« pomeni izvajalca javnih razpisov, javnih pozivov ali postopkov za neposredno potrditev projektov za dodelitev državne pomoči ali pomoči »de minimis« na podlagi priglašene vsebine pomoči.
- (2) Drugi izrazi, uporabljeni v tej uredbi, pomenijo enako kot izrazi v Uredbi 651/2014/EU in Uredbi 1407/2013/EU ter v predpisih, ki urejajo področje celostnega prometnega načrtovanja, infrastrukture za alternativna goriva, javnih financ, državnih pomoči in učinkovite rabe energije ter obnovljivih virov energije.

3. člen **(namen in cilj)**

- (1) Namen je spodbujati razvojne ukrepe in naložbe, ki na dolgi rok prispevajo k doseganju nacionalnih ciljev prometne politike tako, da znižujejo emisije toplogrednih plinov in onesnaževal zunanega zraka, zmanjšujejo porabo energije in povečujejo delež rabe obnovljivih virov energije v sektorju promet.
- (2) Cilj je z javnimi sredstvi podpreti ukrepe, ki prinašajo pomembne izboljšave, ki jih trg sam ne more doseči ali pa delovanje trga še ni vzpostavljeno ter ukrepe za izboljšanje javne prometne infrastrukture, ukrepe za vzpostavitev ali izboljšanje pogojev za uporabo alternativnih goriv v prometu ter ukrepe za povečanje uporabe trajnostnih prometnih načinov in uporabe energetske učinkovitejših ter okoljsko manj obremenjujočih prevoznih sredstev. Ključni cilji so:
- izboljšanje pogojev za večmodalnost, javni prevoz, hojo, kolesarje in uporabo drugih oblik mikromobilnosti,
 - izboljšanje pogojev za trajnostni prevoz tovora,
 - izboljšanje pogojev za uporabo alternativnih goriv v prometu ter povečanje števila polnilnih in oskrbovalnih mest ali povečanje zmogljivosti polnilnih parkov,
 - povečanje deleža prevoznih sredstev na alternativna goriva v prometu,
 - spodbujanje pilotnih in demonstracijskih projektov za uvajanje novih tehnologij in storitev kot so vodikove tehnologije, pametno polnjenje, mobilnost kot storitev in podobno.

4. člen **(strateške podlage in vrste finančnih spodbud)**

- (1) Finančne spodbude se dodeljujejo v skladu z usmeritvami iz Nacionalnega podnebno energetskega načrta (NEPN), Državne celostne prometne strategije (DCPS) ter Strategije na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometnem sektorju, Akcijskim programom za alternativna goriva v prometu, Akcijskim načrtom za izvajanje državne celostne prometne strategije in Programom porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe.
- (2) Finančne spodbude po tej uredbi se dodeljujejo kot državne pomoči, pomoči »de minimis« in finančne spodbude, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis«.

5. člen **(merila)**

- (1) Pri dodeljevanju finančnih spodbud se pri izboru projektov smiselno upoštevajo:
- a) Splošna merila:

- prihranki energije v prometu,
 - povečanje deleža energije, uporabljene v prometu, iz obnovljivih virov energije,
 - zmanjšanje emisij onesnaževal zunanjega zraka,
 - zmanjšanje emisij toplogrednih plinov,
 - zmanjšanje emisij hrupa,
 - stroškovna učinkovitost.
- b) Specifična merila glede na vrsto in cilj ukrepa ter zajemajo predvsem:
- povečanje in/ali izboljšanje površin za pešce po načelih univerzalne graditve,
 - povečanje in/ali izboljšanje kolesarskih povezav pri čemer se upošteva povezanost, neposrednost povezav, varnost, udobnost in privlačnost povezav,
 - prispevek k spremembi deleža opravljenih potniških kilometrov z osebnimi avtomobili v kopenskem prevozu na račun zmanjšanja uporabe avtomobila in izboljšanja kakovosti zraka v mestih (sistemi P+R, ukrepi parkirne politike),
 - izboljšanje dostopnosti do postajališč javnega potniškega prometa in uporabniške izkušnje potnikov na račun digitalizacije sistema javnega potniškega prometa,
 - zmanjšanje števila vozil in prevoženih kilometrov na račun skupnih voženj, skupnih voznih parkov institucij ali sistemov souporabe vozil,
 - prispevek k povečanju prepeljanih tonskih kilometrov na trajnostne prometne načine,
 - zmanjšanje števila vozil na fosilna goriva na račun vozil na alternativna goriva (prestrukturiranje voznega parka),
 - prispevek k skladnemu in uravnoteženemu razvoju mreže javno dostopne polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu (vzpostavitev polnilnih/oskrbovalnih mest na lokacijah kjer je slabša pokritost ali polnilnih/oskrbovalnih mest sploh ni),
 - celovitost projektov na področju alternativnih goriv (zagotovitev energije oz. goriv iz obnovljivih virov, vozil in ustrezne polnilne/oskrbovalne infrastrukture),
 - izboljšanje uporabniške izkušnje na področju polnjenja električnih vozil (dostopnost polnilnih mest in podatkov o polnilnih mestih, enostavnost plačila, zaščita pred vremenskimi nepravilnostmi kot so npr. nadstrešnice, drevesa in podobno),
 - druga specifična merila, ki prispevajo k uresničevanju ciljev na področju trajnostne mobilnosti in prehoda na alternativna goriva v prometu ter se podrobneje opredelijo v javnem pozivu, javnem razpisu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.
- (2) Za projekte, ki se sofinancirajo iz sredstev evropske kohezijske politike oziroma operativnega programa ali drugih decentraliziranih evropskih skladov, ter sklada Mehanizma za okrevanje in odpornost, se poleg navedbe iz prvega odstavka tega člena upoštevajo še merila, ki veljajo za izvajanje teh skladov in programov.

6. člen

(pristojnosti in način dodeljevanja spodbud)

- (1) Finančne spodbude dodeljuje Ministrstvo za okolje, podnebje in energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo) na podlagi javnega razpisa, javnega poziva ali neposredne potrditve po postopkih kot jih določajo predpisi s področja javnih financ.

- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko finančne spodbude za ukrepe iz te uredbe dodeljuje tudi Center za podpore iz 18. člena Zakona o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 121/21, 189/21 in 121/22 – ZUOKPOE) in Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad) iz 210. člena Zakona o varstvu okolja (Uradni list RS, št. 44/22 in 18/23 – ZDU-1O) ter Ministrstvo za infrastrukturo.
- (3) Za dodeljevanje državnih pomoči ali pomoči »de minimis«, ministrstvo pripravi vsebino pomoči in jo priglasi ter skrbi za pravilno izvajanje in poročanje o njenem izvajanju skladno s predpisi s področja državnih pomoči in pomoči »de minimis« (priglasitelj). Kadar državne pomoči ali pomoči »de minimis« dodeljuje Center za podpore ali Eko sklad s področja cestnega prevoza ali za druge ukrepe katerih nosilec je Ministrstvo za infrastrukturo, je priglasitelj pomoči Ministrstvo za infrastrukturo.
- (4) Za projekte, ki se sofinancirajo iz sredstev evropske kohezijske politike oziroma operativnega programa ali drugih decentraliziranih evropskih skladov, ter sklada Mehanizma za okrepanje in odpornost, se poleg navedbe iz prvega odstavka tega člena upoštevajo še pravila in predpisi, ki veljajo za izvajanje teh skladov in programov.
- (5) Pri dodelitvi državne pomoči dajalec pomoči upošteva Uredbo 651/2014/EU.
- (6) Pri dodelitvi pomoči »de minimis« dajalec pomoči upošteva Uredbo 1407/2013/EU.

7. člen

(upravičenci)

Upravičenci do spodbud so fizične in pravne osebe. Upravičenci do spodbud so tudi osebe javnega prava, ki imajo stvarno premoženje v svoji lasti ali ki upravljajo s stvarnim premoženjem v lasti države ali občin, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.

8. člen

(vrste podjetij ter način določanja velikosti podjetij)

Mikro, mala in srednje velika podjetja (v nadaljnjem besedilu: MSP) po tej uredbi so podjetja, kakor jih določa Priloga I Uredbe 651/2014/EU. Velika podjetja so podjetja, ki ne izpolnjujejo pogojev iz Priloge I Uredbe 651/2014/EU.

II. DRŽAVNE POMOČI

9. člen

(vrste državnih pomoči)

(1) Po tej uredbi se dodeljujejo:

- horizontalne državne pomoči za varstvo okolja kot izhaja iz: 36.a, 36.b, 37., 38. in 49. člena, za lokalno infrastrukturo kot izhaja iz 56. člena, za regionalna pristanišča kot izhaja 56. a člena ter za pomorska pristanišča kot izhaja iz 56. b člena ter splošnih določb Uredbe 651/2014/EU,
- sektorske državne pomoči za promet in državne pomoči, ki presegajo prag dodelitve pomoči iz 11. in 14. člena te uredbe ter jih je skladno s tretjim odstavkom 108. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije potrebno priglasiti Evropski komisiji (v nadaljnjem besedilu: Komisija).

- (2) Državne pomoči se dodeljujejo kot pomoči po shemi državne pomoči, individualne državne pomoči na podlagi sheme ali individualne državne pomoči.

10. člen

(državne pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

- (1) Državna pomoč se dodeljuje ukrepom za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa s katerimi se preprečijo negativne posledice na okolje zaradi emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka iz prometa ter ukrepom, ki zmanjšajo tveganje za nastanek take škode na način, ki vodi k učinkovitejši rabi naravnih virov, vključno z ukrepi varčevanja z energijo in uporabo obnovljivih virov energije.
- (2) Državna pomoč za varstvo okolja pred vplivi iz prometa se dodeljuje za:
- naložbe v električno polnilno infrastrukturo in oskrbovalno infrastrukturo za vodik v skladu s prvim in drugim odstavkom 36.a člena Uredbe 651/2014/EU,
 - nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil za cestni in železniški promet, promet po celinskih plovniš potih in pomorski promet ter za naknadno opremljanje vozil, razen letal, da ustrezajo zahtevam čistih ali brezemisijских vozil v skladu s prvim in drugim odstavkom 36.b člena Uredbe 651/2014/EU,
 - naložbe v ukrepe za energetske učinkovitost vozil in sisteme upravljanja s prometnimi tokovi in voznimi parki vozil v skladu s prvim in drugim odstavkom 38. člena Uredbe 651/2014/EU,
 - za izdelavo študij ter svetovalne storitve vključno z energetskimi pregledi v skladu s prvim odstavkom 46. člena Uredbe komisije (EU) št. 651/2014, ki so neposredno povezane z naložbami kot izhaja iz prve, druge in tretje alineje tega odstavka.
- (3) Ne glede na določbo četrte alineje prejšnjega odstavka, se državna pomoč za študije in svetovalne storitve po tej uredbi ne dodeljuje za energetske preglede za velika podjetja, razen izjemoma v primerih kadar ti pregledi presegajo obveze iz Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125)

11. člen

(prag in intenzivnost dodelitve pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

- (1) Državna pomoč za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa se dodeli do maksimalno 20 milijonov EUR na upravičenca in na naložbo.
- (2) Intenzivnost pomoči za naložbe v električno polnilno infrastrukturo in oskrbovalno infrastrukturo za vodik kot izhaja iz prve alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se dodeli v konkurenčnem postopku zbiranja ponudb na podlagi jasnih, preglednih in nediskriminatornih meril lahko doseže do 100 % upravičenih stroškov.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pomoč za mikro in mala podjetja ter srednje velika podjetja lahko dodeli brez konkurenčnega postopka. V tem primeru intenzivnost pomoči ne presega:
- 55 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »a« ter 45 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »c« za srednja podjetja,

- 65 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »a« ter 55 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »c« za mikro in mala podjetja.
- (4) Državna pomoč iz drugega in tretjega odstavka tega člena dodeljena kateremu koli upravičencu ne presega 40 % celotnega proračuna zadevne sheme. Pri čemer pa celotna shema pomoči v povprečju na leto ne presega 150 mio EUR.
- (5) Intenzivnost pomoči za nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil ali predelavo le teh, da ustrezajo zahtevam čistih ali brezemisijских vozil kot izhaja iz druge alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se dodeli v konkurenčnem postopku zbiranja ponudb na podlagi jasnih, preglednih in nediskriminatornih meril lahko doseže:
- 100 % upravičenih stroškov naložbe za nakup ali zakup brezemisijских vozil ali predelavo le teh, da ustrezajo zahtevam za brezemisijська vozila,
 - 80 % upravičenih stroškov naložbe za nakup ali zakup čistih vozil ali predelavo le teh, da ustrezajo zahtevam čistih vozil.
- (3) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se pomoč lahko dodeli brez konkurenčnega postopka za mikro in mala podjetja ter srednje velika podjetja in izvajalce javnega potniškega prometa, kateri so bili izbrani na podlagi konkurenčnega postopka. V tem primeru intenzivnost pomoči ne presega:
- 40 % upravičenih stroškov za čista vozila in 50 % upravičenih stroškov za brezemisijська vozila za velika podjetja, ki opravljajo dejavnosti javnega potniškega prometa,
 - 50 % upravičenih stroškov za čista vozila in 60 % upravičenih stroškov za brezemisijська vozila za srednje velika podjetja,
 - 60 % upravičenih stroškov za čista vozila in 70 % upravičenih stroškov za brezemisijська vozila za mikro in mala podjetja.
- (6) Intenzivnost pomoči za naložbe v energetska učinkovitost v prometu kot izhaja iz tretje alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe ne presega:
- 45 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »a« ter 35 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »c« za velika podjetja,
 - 55 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »a« ter 45 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »c« za srednja podjetja,
 - 65 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »a« ter 55 % upravičenih stroškov za naložbe na območju »c« za mikro in mala podjetja.
- (7) Intenzivnost pomoči za izdelavo študij in svetovalnih storitev kot izhaja iz tretje alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe ne presega:
- 60 % upravičenih stroškov za velika podjetja,
 - 70 % upravičenih stroškov za srednja podjetja,
 - 80 % upravičenih stroškov za mikro in mala podjetja.
- (8) Območje »a« je območje, kjer so gospodarske razmere izjemno neugodne v primerjavi z Evropsko unijo kot celoto. Kot območja »a« se na karti regionalne pomoči določi celotno ozemlje teritorialne enote NUTS 2 SI03 Vzhodna Slovenija. Območje »c« je območje, kjer so gospodarske razmere neugodne, vendar manj kot v primerjavi z območji »a« skladno z Uredbo o karti regionalne pomoči za obdobje 2022–2027 (Uradni list RS, št. 15/22). Kot območja »c« na karti regionalne pomoči se določi del ozemlja teritorialne enote NUT2 SI04 Zahodna Slovenija, kot to določa zgoraj omenjena uredba.

- (9) Vsi zneski, ki se uporabljajo za izračun intenzivnosti državne pomoči, so zneski pred vsakim odbitkom davkov ali drugih dajatev.
- (10) Intenzivnost državne pomoči za operacijo je izračunana na podlagi upravičenih stroškov skladno s to uredbo. Intenzivnost državnih pomoči se podrobneje določi z javnim razpisom, javnim pozivom ali povabilom k predložitvi vlog v okviru neposredne potrditve naložbe, glede na razpoložljiva sredstva in v skladu z Uredbo 651/2014/EU.
- (11) Za imetnike licenc, ki izvajajo prevoze blaga ali potnikov, ki jih izdajata na podlagi Zakona o prevozih v cestnem prometu (Uradni list RS, št. 6/16 – uradno prečiščeno besedilo, 67/19, 94/21, 54/22 – ZUJPP, 105/22 – ZZNŠPP in 18/23 – ZDU-10) Gospodarska zbornica Slovenije in Obrtno-podjetniška zbornica Slovenije ni razlikovanja glede na velikost podjetja in regijo.

12. člen

(upravičeni stroški in pogoji dodeljevanja državnih pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

(1) Do sofinanciranja so upravičeni stroški:

- za naložbe v električno polnilno infrastrukturo in oskrbovalno infrastrukturo za vodik kot izhaja iz prve alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se določijo v skladu s tretjim odstavkom 36.a člena Uredbe 651/2014/EU pod pogoji in na način kot izhaja iz 4., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. odstavka 36.a člena Uredbe 651/2014/EU,
- za nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil ali predelavo le teh, da ustrezajo zahtevam čistih ali brezemisijских vozil kot izhaja iz druge alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se določijo v skladu s tretjim odstavkom 36.b člena Uredbe 651/2014/EU pod pogoji in na način kot izhaja iz četrtega odstavka 36.b člena Uredbe 651/2014/EU,
- za naložbe v ukrepe za energetska učinkovitost v prometu kot izhaja iz tretje alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se določijo v skladu s tretjim odstavkom 38. člena Uredbe 651/2014/EU pod pogojem kot izhaja iz tretjega a) odstavka 38. člena Uredbe 651/2014/EU,
- za izdelavo študij in svetovalnih storitev kot izhaja iz četrte alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, ki se določijo v skladu s drugim odstavkom 49. člena Uredbe 651/2014/EU pod pogojem kot izhaja iz drugega a) odstavka 49. člena Uredbe 651/2014/EU.

(2) Stroški, ki niso neposredno povezani z doseganjem višje ravni varstva okolja niso upravičeni.

13. člen

(državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

(1) Državne pomoči za lokalno infrastrukturo se dodeljujejo kot spodbude za naložbe v intermodalna vozlišča in prestopne točke, ki zmanjšujejo uporabo osebnega motoriziranega prometa vključno s počivališči, postajami in postajališči za javni promet, sistemi P+R (parkiraj in presedi) ter drugo lokalno infrastrukturo, ki prispeva k uresničevanju ciljev prometne politike in je skladna z določili 56. člena in splošnimi določbami Uredbe 651/2014/EU pod pogoji:

- infrastruktura se daje na voljo zainteresiranim uporabnikom na odprt, pregleden in nediskriminatoren način. Cena, ki se zaračuna za uporabo ali prodajo infrastrukture, ustreza tržni ceni;
 - kakršna koli koncesija tretji osebi ali druga pooblastitev tretje osebe za upravljanje infrastrukture se dodeli na pregleden, konkurenčen in nediskriminatoren način ob upoštevanju predpisov s področja koncesij ter javno-zasebnega partnerstva.
- (2) Pomoč iz prejšnjega odstavka se ne sme dodeliti za raziskovalno infrastrukturo, inovativne grozde, energetske učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, energetske infrastrukturo, recikliranje in ponovno uporabo odpadkov, širokopasovno infrastrukturo, kulturo in ohranjanje kulturne dediščine, športno in večnamensko rekreacijsko infrastrukturo, letališča in pristanišča.
- (3) Državne pomoči za regionalna letališča se dodeljujejo za naložbe v infrastrukturo za oskrbo mirujočih zrakoplovov z električno energijo v kontaktnem polju ali v predpolju v skladu z določili 56. a člena Uredbe 651/2014/EU in splošnimi določbami Uredbe 651/2014/EU pod pogojem, da električna energija za oskrbo mirujočih zrakoplovov prihaja iz električnega omrežja ali se proizvaja na kraju samem, pri čemer se za proizvodnjo električne energije na kraju samem ne smejo uporabiti fosilna goriva.
- (4) Državna pomoč za pomorska pristanišča se dodeljuje za naložbe v polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za oskrbo plovil z električno energijo, vodikom, amonijakom in metanolom v skladu z določili 56. b člena Uredbe 651/2014/EU in splošnimi določbami Uredbe 651/2014/EU ter pogoji kot izhaja iz prve in druge alineje prvega odstavka tega člena.
- (5) Državna pomoč iz prejšnjega odstavka se ne dodeljuje za oskrbovalno infrastrukturo, ki oskrbuje plovila s fosilnimi gorivi.

14. člen

(prag dodelitve državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

- (1) Državna pomoč za lokalno infrastrukturo se dodeli do maksimalno 10 milijonov EUR za naložbe katerih skupni investicijski stroški ne presegajo 20 milijonov na infrastrukturo.
- (2) Državna pomoč za regionalna letališča za oskrbo mirujočih zrakoplovov z električno energijo se dodeli do zgornjih mej intenzivnosti kot izhaja iz drugega odstavka 15. člena te uredbe pod pogojem kot izhaja iz prvega odstavka 15. člena te uredbe.
- (3) Državna pomoč za pomorska pristanišča za naložbe v polnilno in oskrbovalno infrastrukturo se dodeli do 130 milijonov EUR na projekt ali 150 milijonov EUR na projekt v pomorskem pristanišču, vključenem v delovni načrt koridorja jedrnega omrežja iz člena 47 Uredbe (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).

15. člen

(intenzivnost državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

- (1) Pomoč ne sme preseči razlike med upravičenimi stroški in poslovnim dobičkom naložbe. Poslovni dobiček se predhodno odšteje od upravičenih stroškov na podlagi realnih napovedi ali prek mehanizma za vračilo sredstev.
- (2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, znesek pomoči za naložbe v regionalna letališča kot izhaja iz tretjega odstavka 13. člena te uredbe, intenzivnosti pomoči ne presega:
 - 50 % upravičenih stroškov za letališča s povprečnim letnim potniškim prometom od enega do tri milijone potnikov v dveh finančnih letih pred letom, v katerem je pomoč dejansko dodeljena;
 - 75 % upravičenih stroškov za letališča s povprečnim letnim potniškim prometom do enega milijona potnikov v dveh finančnih letih pred letom, v katerem je pomoč dejansko dodeljena.
- (3) Za naložbe za gradnjo, zamenjavo ali nadgradnjo pristaniške infrastrukture za namene vzpostavitve polnilne in oskrbovalne infrastrukture kot izhaja iz četrtega odstavka 13. člena te uredbe, intenzivnost pomoči na naložbo ne presega:
 - 100 % upravičenih stroškov, če skupni upravičeni stroški projekta znašajo do 20 milijonov EUR;
 - 90 % upravičenih stroškov na območju »a« ter 85 % upravičenih stroškov na območju »c«, če skupni upravičeni stroški projekta presegajo 20 milijonov EUR, vendar ne presegajo 50 milijonov EUR;
 - 70 % upravičenih stroškov na območju »a« ter 65 % upravičenih stroškov na območju »c«, če skupni upravičeni stroški projekta presegajo 50 milijonov EUR, vendar ne presegajo zneska, določenega v tretjem odstavku 14. člena te uredbe.
- (4) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se za pomoč, ki ne presega 5 milijonov EUR, lahko namesto metode iz prvega in tretjega odstavka tega člena uporabi določitev najvišjega zneska pomoči v višini 80 % upravičenih stroškov.

16. člen

(upravičeni stroški za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

- (1) Za lokalno infrastrukturo so za naložbe kot izhaja iz prvega odstavka 13. člena te uredbe do sofinanciranja upravičeni stroški investicij v opredmetena in neopredmetena sredstva.
- (2) Za regionalna letališča so za naložbe kot izhaja iz tretjega odstavka 13. člena te uredbe upravičeni stroški povezani z investicijami v letališko infrastrukturo s katero se zagotovi oskrba mirujočih letal z električno energijo, vključno s stroški načrtovanja ter potrebnimi električnimi inštalacijami in priključki na omrežje ali za investicije v mobilne naprave za proizvodnjo električne energije na kraju samem iz obnovljivih virov energije.
- (3) Za pomorska pristanišča so do sofinanciranja upravičeni stroški za naložbe kot izhaja iz četrtega odstavka 13. člena te uredbe in vključujejo stroške gradnje, namestitve, nadgradnje ali razširitve infrastrukture za polnjenje ali oskrbo z gorivom. Ti stroški lahko vključujejo stroške same infrastrukture za polnjenje ali oskrbo z gorivom in povezano tehnično opremo, vključno s fiksnimi, mobilnimi ali plavajočimi napravami, namestitve ali nadgradnjo električnih ali drugih komponent, vključno z električnimi kablji in energetskimi transformatorji, potrebnimi za povezavo infrastrukture za polnjenje ali oskrbo z gorivom v omrežju ali na lokalno enoto za proizvodnjo ali shranjevanje električne energije ali vodika, kot tudi gradbena dela, prilagoditve zemljišč ali cest, stroški namestitve in stroški za pridobitev povezanih dovoljenj.

- (4) Dajalec pomoči natančneje opredeli upravičene in neupravičene stroške v javnem razpisu, javnem pozivu ali povabilu za predložitev vlog v okviru neposredne potrditve projekta.

17. člen

(splošni pogoji za dodeljevanje in izplačevanje državnih pomoči)

- (1) Državna pomoč se dodeli na podlagi postopka iz prvega, četrtega in petega odstavka 6. člena te uredbe za projekte, ki imajo, ob upoštevanju zaprosenega zneska državne pomoči, zagotovljene tudi ostale finančne vire za izvedbo celotne naložbe oziroma zaključeno finančno konstrukcijo projekta. Če kakšen izmed finančnih virov na dan oddaje prijave na razpis še ni zagotovljen, mora prijavitelj podati izjavo, da bo sredstva nadomestil iz lastnih virov, če ti viri ne bodo pridobljeni. Zaprtost finančne konstrukcije se ponovno preveri najkasneje pred prvim izplačilom iz državnega proračuna.
- (2) Za naložbo mora biti izdelana in na podlagi odgovorne osebe prijavitelja potrjena investicijska dokumentacija (v nadaljnjem besedilu: ID), ki je izdelana v skladu z uredbo, ki določa enotno metodologijo za pripravo in obravnavo investicijske dokumentacije na področju javnih financ. ID ne sme biti starejša kot eno leto in mora jasno izkazovati namen ter izpolnjevanje vseh pogojev in zahtev razpisa.
- (3) Državna pomoč se lahko dodeli le za sofinanciranje naložbe, ki ima spodbujevalni učinek.
- (4) Državna pomoč se ne dodeli v primerih ko:
- je naložba že sofinancirana iz drugih sredstev državnega, lokalnega ali proračuna EU in če skupna višina prejetih sredstev iz tega naslova presega najvišjo dovoljeno intenzivnost sofinanciranja, ki je določena z Uredbo 651/2014/EU ali višino, ki jo odobri Komisija za naložbe kot izhaja iz prvega odstavka 9. člena te uredbe;
 - ima prijavitelj na dan, ko je bila oddana vloga, zapadle, neplačane obveznosti do Republike Slovenije v zvezi s plačili prispevkov za socialno varnost ali v zvezi s plačili davkov v vrednosti 50 eurov ali več,
 - je prijavitelj na javni razpis naveden na seznamu subjektov, s katerimi državni organi ne smejo poslovati v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje korupcije.
- (5) Za priznavanje upravičenih stroškov pred izplačilom javnih sredstev prejemniku pomoči se upoštevajo določbe glede preverjanja upravičenih stroškov ter potrebnih dokazil kot izhaja iz 28. in 29. člena te uredbe.

18. člen

(posebni pogoji za dodeljevanje državnih pomoči)

- (1) Državna pomoč se dodeli za naložbe, katerih zastavljeni rezultati izkazujejo prispevek k doseganju ciljev na področju znižanja emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka, znižanju rabe energije ali povečanju rabe obnovljivih virov energije v prometu na račun fosilnih. Ne glede na prejšnji stavek, se državna pomoč dodeli tudi za naložbe v infrastrukturo, ki predstavlja osnovne pogoje za doseganje omenjenih ciljev kot so naložbe v polnilno in oskrbovalno infrastrukturo za alternativna goriva v prometu in se prispevek k doseganju okoljskih in energetskih ciljev prikaže posredno na osnovi spremembe strukture voznega parka ter za študije in svetovalne storitve za pripravo naložbenih projektov.

- (2) V kolikor ima podjetje, ki zaprosi za pomoč v voznem parku registrirana cestna vozila kategorije M in N, ki pripadajo emisijskemu standardu EURO 3 oziroma EURO III in nižje, se državna pomoč prednostno dodeli za zamenjavo teh vozil s čistimi ali brezemisijskimi vozili. Podjetje lahko prejme dodatna sredstva za nakup ali zakup čistih ali brezemisijskih vozil kategorije M in N, če izkaže, da v njegovem voznem parku ni oziroma ne bo več vozil kot izhaja iz prvega stavka tega odstavka.
- (3) Vsako sofinancirano običajno polnilno mesto (do 22 kW izhodne moči) mora, ne glede na veljavne predpise s področja infrastrukture za alternativna goriva, biti opremljeno z ustrežno programsko opremo, ki zagotavlja lokalno in oddaljeno upravljanje polnilne moči oziroma pametno polnjenje in vključuje komunikacijski protokol OCPP 1.6 ali novejšo verzijo le-tega.
- (4) Izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka tega člena se preveri v okviru evalvacijskega procesa v postopku izbora projektov glede na merila kot izhaja iz 5. člena te uredbe. Končna ocena izpolnitve pogoja in prispevek k ciljem se izvede v postopku evalvacije končnega poročila o izvajanju projekta. Prejemnik pomoči je dajalcu pomoči dolžan poročati o doseganju kazalnikov oziroma učinkov naložbe pri vsakem zahtevku za izplačilo in po zaključku projekta v obdobju, ki ga določi dajalec pomoči v postopku izbora projektov.
- (5) Prijavitelj predvidi izpolnjevanje pogojev in meril ob prijavi projekta na obrazcih, ki jih predpiše dajalec pomoči in ki so sestavni del razpisne dokumentacije po postopku kot izhaja iz prvega, četrtega in petega odstavka 6. člena te uredbe.

19. člen

(omejitve za prijavitelje)

- (1) Do državne pomoči niso upravičeni subjekti, ki so dejavni v naslednjih sektorjih:
- sektorju ribištva in akvakulture,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov in je znesek pomoči določen na podlagi cene/količine proizvodov, kupljenih od primarnih proizvajalcev oz. določenega podjetja,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov in je pomoč pogojena z delnim ali celotnim prenosom na primarne proizvajalce,
 - za lažje zaprtje nekonkurenčnih premogovnikov.
- (2) Pri dodeljevanju državne pomoči veljajo tudi naslednji omejitveni dejavniki:
- do pomoči ni upravičeno podjetje v težavah v skladu z osemnajsto točko 2. člena Uredbe 651/2014/EU,
 - do pomoči ni upravičen prejemnik, ki nima poravnanih vseh obveznosti zaradi sklepa Komisije o razglasitvi pomoči iste države članice za nezakonito in nezdržljivo z notranjim trgom,
 - ukrep pomoči ni pogojen z obveznostjo upravičenca, da ima svoj sedež v RS ali da ima v RS večino poslovnih enot, vendar se dovoli zahteva, da je v trenutku plačila pomoči poslovna enota ali podružnica v RS,
 - pomoč ni namenjena dejavnostim povezanim z izvozom v tretje države ali države članice,
 - ukrep pomoči ni pogojen z obveznostjo, da upravičenec uporabi doma proizvedeno blago ali storitve.

20. člen

(preveritev prijaviteljev)

- (1) Dajalec pomoči pred dodelitvijo državne pomoči preveri prijavitelja, da ne gre za podjetje v težavah, kot izhaja iz prve alineje drugega odstavka 19. člena te uredbe. Pri preverjanju se upošteva zadnja razpoložljiva bonitetna ocena podjetja.
- (2) Dajalec podjetju v težavah, iz razloga kot izhaja iz prve točke tega člena, državne pomoči ne dodeli.

21. člen

(spodbujevalni učinek)

- (1) Šteje se, da ima državna pomoč spodbujevalni učinek, če pomoč vpliva na spremembo delovanja prejemnika tako, da uvede nove dejavnosti, ki so varčnejše in prispevajo k zniževanju negativnih vplivov prometa na okolje, katerih brez pomoči ne bi izvedel ali bi jih izvedel na drugačen način, ki ni v skladu s cilji iz te uredbe ali le v omejenem obsegu in/ali znatno kasneje. Kot znatno kasneje se šteje izvedba aktivnosti, ki bi se brez pomoči izvedla kasneje kot v pol leta.
- (2) Za dokazovanje spodbujevalnega učinka prijavitelj predloži pisni zahtevek za državno pomoč pred začetkom izvajanja naložbe ali dejavnosti. Zahtevek za odobritev državne pomoči mora vsebovati najmanj naslednje podatke:
 - ime in velikost podjetja;
 - opis naložbe, vključno z datumi začetka in zaključka;
 - lokacijo naložbe;
 - seznam stroškov naložbe;
 - vrsta pomoči in znesek javnega financiranja, potrebnega za naložbo;
 - v odvisnosti od narave naložbe, prijavitelj priloži izračun prispevka k znižanju emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka, prihranek energije ali delež rabe obnovljivih virov energije v primerjavi s scenarijem, če se dejavnost ne bi izvedla oziroma bi se izvedla na drugačen način ali pa le v omejenem obsegu in /ali znatno kasneje.
- (3) Pomoč nima spodbujevalnega učinka za potencialnega prejemnika, če se je delo na naložbi oz. projektu že začelo, preden je le ta predložil vlogo za pomoč. V primerih, ko potencialni prejemnik začne izvajati projekt, preden zaprosi za pomoč, pomoč ne bo dodeljena.
- (4) Za začetek izvajanja projekta se šteje trenutek, ko je sklenjena prva obvezujoča zaveza za začetek dejavnosti v zvezi s projektom. Začetek del pomeni bodisi začetek gradbenih del v okviru investicije bodisi prvo pravno zavezujočo zavezo za naročilo opreme ali vsako drugo zavezo, zaradi katere investicije ni več mogoče preklicati, če do nje pride pred začetkom gradbenih del, razen pripravljalnih del, kakor so nakup zemljišča, pridobivanje dovoljenj in opravljanje predhodnih študij izvedljivosti. Za začetek izvajanja dejavnosti, ki je povezana z izdelavo študij in svetovalnih storitev iz četrte alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe, se šteje vsaka pravno obvezujoča zaveza za izdelavo študij oziroma svetovalnih storitev z zunanjimi izvajalci.
- (5) Dajalec državne pomoči pred dodelitvijo preveri ali obstaja spodbujevalni učinek v skladu z določbami tega člena.
- (6) Pomoč ne sme subvencionirati stroškov dejavnosti, ki bi jih podjetje imelo v vsakem primeru, in ne sme biti nadomestilo za običajno poslovno tveganje gospodarske dejavnosti.

22. člen
(oblika državne pomoči)

Državne pomoči po tej uredbi se dodeljuje v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije.

III. POMOČI »DE MINIMIS«

23. člen
(dodeljevanje »de minimis« pomoči)

- (1) »De minimis« pomoči se dodeljujejo v skladu z Uredbo 1407/2013/EU in po postopkih kot izhaja iz prvega, četrtega in šestega odstavka 6. člena te uredbe.
- (2) Podjetje, ki prejme pomoč po pravilu »de minimis«, se presoja glede na definicijo enotnega podjetja, definiranega v 2. členu Uredbe 1407/2013/EU.
- (3) »De minimis« pomoči se dodeljujejo v okviru sheme ali kot individualne pomoči.

24. člen
(omejitve pri dodeljevanju »de minimis« pomoči)

- (1) Pomoči »de minimis« se dodeljujejo podjetjem v vseh sektorjih, razen podjetjem dejavnim na področju:
 - ribištva in akvakulture,
 - proizvodnje kmetijskih proizvodov,
 - predelave in trženja kmetijskih proizvodov, v primerih: (i) kadar je znesek pomoči določen na podlagi cene oziroma količine takih proizvodov, ki so kupljeni od primarnih proizvajalcev ali jih je na trg dalo zadevno podjetje; (ii) kadar je pomoč pogojena s tem, da se delno ali v celoti prenese na primarne proizvajalce.
- (2) Pomoč se ne dodeli za dejavnosti, povezane z izvozom v tretje države ali države članice, in sicer pomoč, neposredno povezano z izvoženimi količinami, vzpostavitvijo in delovanjem distribucijske mreže ali drugimi tekočimi izdatki, povezanimi z izvozno dejavnostjo.
- (3) Pomoč se ne sme dodeliti pod pogojem, da se domačim proizvodom pri uporabi daje prednost pred uvoženimi.
- (4) Pomoč »de minimis« se ne uporablja za nabavo vozil za cestni prevoz tovora.

25. člen
(mejne vrednosti za prejemnike pomoči)

- (1) Skupni znesek pomoči, dodeljen enotnemu podjetju ne sme preseči 200.000,00 evrov v obdobju zadnjih treh proračunskih let, ne glede na obliko ali namen pomoči ter ne glede na to, ali se pomoč dodeli iz sredstev države, občine ali Unije.
- (2) Ne glede na prejšnji odstavek, je v primeru podjetij, ki delujejo v komercialnem cestnem tovornem prevozu, zgornja dovoljena meja pomoči 100.000,00 evrov.

- (3) Višina spodbude na prejemnika se podrobneje opredeli v javnem razpisu, javnem pozivu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.

26. člen

(vrste naložb za katere se dodeljujejo »de minimis« pomoči)

- (1) Pomoč »de minimis« se lahko dodeljuje tudi za naložbe kot izhajajo iz 10. in 13. člena te uredbe. Ne glede na prejšnji stavek se »de minimis« pomoč ne dodeljuje za naložbe iz druge alineje drugega odstavka 10. člena te uredbe kot izhaja iz četrtega odstavka 24. člena te uredbe.
- (2) Pomoči »de minimis« se dodeljujejo za:
- povečanje površin oziroma izboljšanje pogojev za pešce, kolesarje in uporabnike drugih oblik mikromobilnosti na območju podjetja,
 - vzpostavitev polnilne ali oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva,
 - nabavo kolesarnic in koles ter drugih okolju prijaznih prevoznih sredstev oziroma vozil na alternativna goriva,
 - izdelavo mobilnostnih načrtov za podjetja in izvajanje ukrepov na podlagi mobilnostnih načrtov,
 - naložbe v razvoj ali nabavo aplikacij oziroma programske opreme za optimizacijo voženj s ciljem zmanjšati število prevoženih kilometrov in izboljšati izkoriščenost prometne in/ali polnilne infrastrukture za alternativna goriva v prometu,
 - naložbe v ukrepe za spodbujanje zelene mestne logistike kot so nakup okolju prijaznih dostavnih, poštnih, kurirskih in komunalnih vozil ter izvedbo pilotnih in demonstracijskih projektov,
 - ukrepe trajnostne parkirne politike, ki vključuje tudi opremljanje in inštalacije na parkirnih mestih namenjenih polnjenju električnih vozil ter dajanje teh polnilnih mest za javno uporabo,
 - nadgradnjo in tehnične izboljšave javno dostopne polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu (pametno polnjenje, priložnostni način polnjenja ali gostovanje, dostopnost za invalide, uskladitev s standardi, ki zagotavljajo večjo varnost uporabnikov in/ali zaščito omrežja, nadstrešnice in podobno),
 - pilotne in demonstracijske projekte s področja uvajanja alternativnih goriv v prometu vključno s pametnim polnjenjem (daljinsko vodenje in večravenska integracija polnilnih mest za električna vozila v elektroenergetski sistem, ki lahko vključuje tudi aktivni odjem energije),
 - nadgradnjo tovornih vozil z aerodinamičnimi deli za zmanjšanje zračnega upora ter razgradnjo starejših avtobusov in tovornih vozil,
 - druge ukrepe na podlagi strateških dokumentov za uresničevanje energetskih in podnebnih ciljev prometne politike kot izhaja iz 4. člena te uredbe.

27. člen

(upravičeni in neupravičeni stroški)

- (1) Upravičeni stroški zajemajo opredmetene in neopredmetene stroške ter materialne stroške in stroške storitev, ki so neposredno povezani z izvedbo naložbe dodeljene po pravilu pomoči »de minimis«.

- (2) Med upravičene stroške ne spadajo stroški za nakup cestnih prevoznih sredstev za prevoz tovora.
- (3) Neupravičeni stroški naložbe so stroški, ki se ne sofinancirajo. To so zlasti:
- stroški, ki niso v neposredni povezavi z vsebino naložbe,
 - davek na dodano vrednost (v nadaljevanjem besedilu: DDV), razen v primeru, ko prejemnik pomoči po pravilu "de minimis" nima pravice do odbitka vstopnega DDV,
 - stroški, ki so kot neupravičeni izzeti z določili vsakokratnega javnega poziva, javnega razpisa ali povabila k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.
- (4) Vrste upravičenih stroškov se podrobneje opredelijo v javnem razpisu, javnem pozivu ali povabilu k predložitvi vlog za neposredno potrditev projektov.

28. člen

(pogoji za priznanje upravičenosti stroškov)

- (1) Pogoji za priznanje upravičenosti stroškov so, da so ti stroški:
- navedeni v predračunu ali računu za izvedbo naložbe ali v pogodbi oz. v verodostojnih listinah in skladni s to uredbo;
 - nujno potrebni in so oziroma bodo nastali izključno zaradi izvajanja naložbe;
 - so ali bodo dejansko nastali na podlagi opravljenega dela, dobavljenega materiala in opravljenih storitev;
 - pripoznani v skladu s skrbnostjo dobrega gospodarja;
 - nastali in bili plačani v obdobju upravičenosti,
 - izkazani z verodostojnimi listinami.
- (2) Stroški morajo temeljiti na verodostojnih listinah, kot so računi, pogodbe ali druge listine enake dokazne vrednosti (v nadaljnjem besedilu: druge listine), kar pomeni, da mora biti opis na računu ali na drugih listinah tako natančen, da tretja oseba, ki ni sodelovala v poslovnem dogodku, na podlagi računa oziroma druge listine jasno in brez dvomov spozna naravo in obseg opravljenega dela, dobavljenega materiala ali opravljene storitve.
- (3) Stroški oziroma izdatki morajo biti evidentirani za vsako naložbo v poslovnih knjigah vlagatelja na posebnem stroškovnem mestu.
- (4) Računi in druga pisna dokazila ne smejo biti starejši od določenega števila dni, ki je navedeno v objavi javnega poziva ali razpisa oziroma postopka dodelitve spodbud.
- (5) Kot upravičeni stroški se priznajo vrednosti stroškov, ki so izkazane na računu, vendar brez obračunanega DDV, tako da se upošteva t. i. neto vrednost računa. Ne glede na prejšnji stavek se kot upravičeni strošek lahko prizna tudi obračunani DDV, če prejemnik pomoči po pravilu "de minimis" nima pravice do odbitka vstopnega DDV.
- (6) Prejemniku pomoči se lahko odobri izplačilo predplačila za upravičene stroške na podlagi pogodbe z izvajalcem ali predračuna, pri čemer nakazani znesek pred pričetkom dela ne sme predstavljati več kot 50 % skupne vrednosti, določene s pogodbo oziroma predračunom. Izdatki, navedeni v predračunu ali pogodbi, ki kasneje dejansko ne nastanejo in niso evidentirani v poslovnih knjigah prejemnika pomoči na posebnem stroškovnem mestu, se ne priznajo kot upravičeni stroški.

29. člen

(dokazila o upravičenih stroških in izvršenih plačilih)

- (1) Prejemnik pomoči mora za dokazovanje nastalih stroškov skupaj z obračunom stroškov predložiti kopije računov, dobavnic za dobavljeno blago ali material, pogodb ali drugih listin, ki se neposredno nanašajo na izvedeno aktivnost v okviru izvajanja naložbe, ter dokazila o plačilih prikazanih stroškov.
- (2) Prejemnik pomoči mora k obračunu stroškov naložbe priložiti tudi sklenjene pogodbe z dobavitelji in/ali izdana naročila za material in storitve za vse dobave materiala ali opravljene storitve naložbe.
- (3) Iz vseh računov in drugih listin ter morebitnih priloženih specifikacij morajo biti jasno razvidni naslednji podatki: naziv prejemnika pomoči; naziv naložbe, na katero se nanašajo stroški; vrsta, količina in cena dobavljenega materiala in blaga ter vrsta in obseg opravljenih storitev.
- (4) Vse listine morajo podpisati odgovorne osebe prejemnika pomoči, ki na ta način potrdi verodostojnost listin oziroma skladnost izkazanih stroškov s pogodbami in/ali naročilom. Dajalec pomoči lahko dodatno zaprosi prejemnika pomoči, da na vse listine navede naziv stroškovnega mesta in konto, na katerem so stroški oziroma naložba v poslovnih knjigah prejemnika pomoči evidentirani. Prejemnik pomoči mora pri vsakem oddanem zahtevku za obračun stroškov podati izjavo, s katero potrjuje, da so kopije istovetne izvirniku.
- (5) Kot potrdila o izvršenih plačilih se upoštevajo verodostojne knjigovodske listine.
- (6) Če prejemnik pomoči izvaja plačila z gotovino, mora voditi blagajniško poslovanje na način, ki omogoča izdajo blagajniških prejemkov in izdatkov ter evidentiranje blagajniškega poslovanja v blagajniškem dnevniku.

30. člen (oblika pomoči »de minimis«)

»De minimis« pomoči po tej uredbi se dodeljuje v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije.

IV. KUMULACIJA IN SPREMLJANJE DRŽAVNIH POMOČI IN POMOČI »DE MINIMIS«

31. člen (kumulacija)

- (1) Pri dodelitvi državnih pomoči se upoštevajo najvišje dovoljene intenzivnosti sofinanciranja upravičenih stroškov v okviru posameznih naložb ter skupni znesek državne pomoči za dejavnost, naložbo ali podjetje, ki prejema pomoč. Skupna višina dodeljenih sredstev državne pomoči za iste upravičene stroške ne sme presegati zgornje meje intenzivnosti državne pomoči ali najvišjega zneska državne pomoči kot je določeno s predpisi s področja državnih pomoči, ne glede na to, iz katerih proračunskih virov (sredstva občinskih proračunov, državnega proračuna ali virov Evropske unije) je pomoč dodeljena.
- (2) Dodelitev državnih pomoči ni združljiva s pomočjo »de minimis« ali drugo državno pomočjo za iste upravičene stroške, če bi bile s tem presežene dovoljene meje intenzivnosti pomoči ali znesek pomoči iz 11., 14. in 15. člena te uredbe ali znesek pomoči, ki ga odobri Komisija za naložbe kot izhaja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena te uredbe.

- (3) Za kumulacijo državnih pomoči se upoštevajo določbe 8. člena Uredbe 651/2014/EU.
- (4) Pomoč »de minimis«, dodeljena v skladu z Uredbo 1407/2013/EU se lahko kumulira s pomočjo »de minimis«, dodeljeno v skladu z drugimi uredbami »de minimis« do ustrezne zgornje meje kot izhaja iz prvega in drugega odstavka 25. člena te uredbe.

32. člen

(izjave in preverjanje prijavitelja v postopku dodeljevanja državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

- (1) Dajalci pomoči »de minimis« od prijavitelja pred dodelitvijo sredstev pridobijo pisno izjavo:
- o vseh drugih pomočeh »de minimis«, ki jih je podjetje prejelo ali so mu bile odobrene (še neizplačane pomoči) na podlagi te uredbe ali drugih uredb »de minimis« v predhodnih dveh letih in v tekočem proračunskem letu ter prejetih ali odobrenih državnih pomočeh, za iste upravičene stroške in za isti namen kot zaproša v vlogi, na podlagi te uredbe ali po drugih predpisih,
 - da prejemnik ni povezan z nobenim podjetjem v smislu drugega odstavka 2. člena Uredbe 1407/2013/EU oziroma izjavo s seznamom vseh podjetij, ki s prejemnikom tvorijo enotno podjetje v smislu drugega odstavka 2. člena Uredbe 1407/2013/EU,
 - da prijavitelj v zadnjih treh letih ni bil združen ali pripojen k drugemu podjetju in da ni prišlo do delitve podjetja prijavitelja v skladu z 8. in 9. točko 3. člena Uredbe 1407/2013/EU.
- (2) Dajalci državnih pomoči od prijavitelja pred dodelitvijo sredstev pridobijo pisno izjavo o vseh državnih pomočeh in pomočeh »de minimis«, ki jih je prijavitelj prejel ali so mu bile odobrene za iste upravičene stroške in za isti namen na podlagi te uredbe ali po drugih predpisih.
- (3) Dajalci pomoči »de minimis« in državnih pomoči zagotovijo, da z dodeljenim zneskom pomoči ne bo presežena zgornja meja »de minimis« pomoči za enotno podjetje ter znesek in intenzivnost državne pomoči po tej uredbi in drugih predpisih.
- (4) Dajalci pomoči pred dodelitvijo sredstev preverijo podatke iz evidence državnih pomoči oziroma »de minimis« pomoči s pisno zahtevo, ki jo predložijo ministrstvu pristojnemu za finance na obrazcu, ki je objavljen na spletnih straneh.

33. člen

(obveščanje prejemnikov državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

- (1) Dajalec pomoči obvesti prejemnika, da je pomoč dodeljena po pravilu »de minimis« v skladu z Uredbo 1407/2013/EU ter navede še vsaj: znesek pomoči, naziv sheme ali individualne pomoči, številko priglasitve ter datum začetka in konca trajanja pomoči.
- (2) Dajalec državne pomoči obvesti prejemnika, da je pomoč dodeljena ali kot državna pomoč s sklepom Komisije (državna pomoč) ali po Uredbi 651/2014/EU o splošnih skupinskih izjemah (skupinska izjema) ter navede še vsaj: znesek pomoči, naziv sheme ali individualne pomoči, številko priglasitve ter datum začetka in konca trajanja pomoči.

34. člen

(spremljanje izvajanja)

- (1) Sofinanciranje naložbe se prekine, prejeta sredstva pa se upoštevajo za nenamensko porabljeni v naslednjih primerih, ko prejemnik državne pomoči ali pomoči »de minimis«:
- naložbe oziroma sofinancirane aktivnosti ne bi izvedel,
 - nima poravnanih vseh obveznosti zaradi sklepa Komisije o razglasitvi pomoči za nezakonito in nezdružljivo z notranjim trgom,
 - ob sklenitvi pogodbe ni dal pravih podatkov oziroma zavajajoče izjave ter drugih kršitev in nepravilnosti.
- (2) Prejemnik je ob nenamenski porabi sredstev iz prvega odstavka tega člena dolžan sredstva vrniti v proračun skupaj z zakonitimi zamudnimi obrestmi.
- (3) Prejemniki državne pomoči ali pomoči »de minimis« ob sklenitvi pogodbe in ob vsaki izdaji zahtevka za izplačilo sredstev zagotovijo, da redno izplačuje plače in socialne prispevke in da niso davčni dolžniki. Če prejemnik državne pomoči ali pomoči »de minimis« redno ne izplačuje plač in socialnih prispevkov ali je davčni dolžnik, dajalec pomoči prekine z izplačevanjem državne pomoči ali pomoči »de minimis«, dokler prejemnik ne dostavi potrdila pristojnega organa, da v njegovem poslovanju ni več navedenih nepravilnosti.

V. EVIDENCE IN POROČANJE

35. člen

(evidence in preglednost, ki jih zagotavlja priglasitelj)

- (1) Za zagotovitev preglednosti na področju državnih pomoči in pomoči »de minimis« priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« vzpostavi in vodi evidenco o državnih pomočeh in pomočeh po pravilu »de minimis«, ki jo objavi na svoji spletni strani.
- (2) Evidence o državnih pomočeh in pomočeh »de minimis« je potrebno hraniti 10 let od datuma dodelitve pomoči.
- (3) Priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« na svoji spletni strani ob začetku veljavnosti sheme ali individualne državne pomoči in pomoči po pravilu »de minimis« objavi celotno besedilo ukrepov pomoči, ki je na spletni strani dostopno v celotnem obdobju veljave posamezne sheme individualne pomoči. V primeru odobritve državne pomoči s strani Komisije priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« objavi še:
- celotno besedilo odobrene sheme pomoči ali sklepa o dodelitvi individualne pomoči in njegovih izvedbenih določb ali povezavo nanj;
 - podatke o individualnih upravičencih;
 - instrument pomoči in znesek pomoči, dodeljen posameznim upravičencem;
 - cilj pomoči;
 - datum dodelitve pomoči;
 - vrsta podjetja (npr. MSP, veliko podjetje);
 - referenčno številko ukrepa pomoči, ki jo dodeli Komisija;
 - regijo, v kateri se nahaja upravičenec (na ravni NUTS 2) in glavni gospodarski sektor upravičencev (na ravni skupine NACE).

36. člen
(poročanje ministrstvu pristojnemu za finance)

- (1) Priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« v skladu s predpisi na področju državnih pomoči poroča Ministrstvu za finance o dodeljenih državnih pomočeh ter o rezultatih in učinkih državnih pomoči.
- (2) Podatke o dodeljenih državnih pomočeh je priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« dolžan posredovati v 30 dneh po nakazilu prejemniku.
- (3) O pomočeh »de minimis« priglasitelj državnih pomoči in pomoči »de minimis« poroča v roku 15 dni po dodelitvi sredstev.
- (4) Poročilo o oceni učinkovitosti dodeljenih državnih pomoči priglasitelj predloži Ministrstvu za finance do 30. aprila.

VI. SPODBUDE ZA NALOŽBE, KI NIMAJO ELEMENTOV DRŽAVNIH POMOČI ALI POMOČI »DE MINIMIS«

37. člen
(oblika spodbud)

Spodbude za izvedbo naložb, ki prispevajo k ciljem prometne politike kot izhaja iz 10., 13. in 26. člena te uredbe in se ne dodeljujejo kot državne pomoči ali »de minimis« pomoči, se dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije in investicijski transferji.

38. člen
(postopek dodeljevanja spodbud)

Spodbude se dodeljujejo po postopkih kot izhaja iz prvega in četrtega odstavka 6. člena te uredbe.

39. člen
(prejemniki in vrste spodbud)

- (1) Spodbude se dodeljujejo za naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter storitve s katerimi se ne izvajajo gospodarske dejavnosti in zajemajo predvsem:
 - subvencije za zakup ali nakup prevoznih sredstev in polnilne oziroma oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu fizičnim in pravnim osebam za lastno uporabo,
 - investicijske transferje občinam za spodbujanje trajnostne mobilnosti (javna prometna infrastruktura, ukrepi za umirjanje prometa, priprava in izvajanje občinskih in regionalnih celostnih prometnih strategij, priprava in izvedba drugih strateških dokumentov kot so izdelave načrtov izvajanja parkirne politike in upravljanja mestne logistike ter lokalnih načrtov za električno polnilno infrastrukturo, promocijske in ozaveševalne aktivnosti) na podlagi 37. člena Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 130/22) (v nadaljnjem besedilu: ZCPN),
 - druge spodbude fizičnim in pravnim osebam, ki prejemnikom ne dajejo gospodarske prednosti in ne vplivajo na konkurenco na trgu, predstavljajo pa ukrepe trajnostne mobilnosti predvsem za izboljšanje dnevne mobilnosti in spodbujanje trajnostnih potovalnih načinov kot so kolesarjenje, skupne vožnje in javni prevoz, mikromobilnost in podobno.

40. člen
(upravičeni stroški in pogoji za dodelitev sredstev)

- (1) Upravičeni stroški so stroški investicij v opredmetena in neopredmetena sredstva, stroški storitev zunanjih izvajalcev ter stroški informiranja in obveščanja javnosti.
- (2) Podrobno se vrste upravičenih stroškov in višina sofinanciranja opredeli v javnem razpisu, javnem pozivu ali v povabilu za predložitev vlog za neposredno potrditev projektov, glede na razpoložljiva proračunska sredstva. Za sofinanciranje ukrepov celostnega prometnega načrtovanja, ki jih izvajajo občine, se upoštevajo zgornje meje sofinanciranja kot izhaja iz 37. člena ZCPN.
- (3) Pogoj za dodelitev sredstev je kot izhaja iz 18. člena te uredbe.
- (4) Kadar se sofinancira naložba v infrastrukturo, katera se uporablja tako za gospodarske kot negospodarske dejavnosti, sofinanciranje negospodarske dejavnosti te infrastrukture iz državnih virov ne pomeni državne pomoči. V izogib dodeljevanju državne pomoči za gospodarske dejavnosti prek javnega financiranja negospodarskih dejavnosti, prijavitelj jasno loči stroške financiranja gospodarskih in negospodarskih dejavnosti v vlogi za sofinanciranje in v investicijski dokumentaciji.
- (5) Za priznavanje upravičenih stroškov pred izplačilom javnih sredstev prejemniku se smiselno upoštevajo določbe glede preverjanja upravičenih stroškov ter potrebnih dokazilih kot izhaja iz 28. in 29. člena te uredbe.

VII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

41. člen
(prehodna določba)

Do sprejema Državne celostne strategije (DCPS) ter na njeni podlagi sprejetega akcijskega načrta se za strateške usmeritve pri pripravi ukrepov in programov spodbud uporablja:

- Strategija razvoja prometa v Republiki Sloveniji, ki je bila sprejeta s sklepom vlade št. 37000-3/2015/8 z dne 29. julija 2015,
- Strategija na področju razvoja trga za vzpostavitev ustrezne infrastrukture v zvezi z alternativnimi gorivi v prometu, ki je bila sprejeta s sklepom vlade št. 35400-16/2017/9 z dne 12. oktobra 2017, in na njeni podlagi sprejeti Akcijski program za alternativna goriva v prometu, ki je bil nazadnje sprejet s sklepom vlade št. 37000-1/2022/3 z dne 20. 1. 2022 ter njegova vsakokratna posodobitev.

42. člen
(končna določba)

Ta uredba začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. IPP 007-.....

Ljubljana, dne

EVA 2023-2570-0038

Vlada Republike Slovenije

Dr. Robert Golob

predsednik

OBRAZLOŽITEV

I. UVOD

1. Pravna podlaga (besedilo, vsebina zakonske določbe, ki je podlaga za izdajo uredbe)

Pravna podlaga za izdajo predlagane Uredbe o dodeljevanju nepovratnih sredstev za spodbujanje prehoda na trajnostno mobilnost in vzpostavitev ustrezne infrastrukture sta šesti odstavek 38. člena Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list 130/22, v nadaljevanju: ZCPN).

Šesti odstavek 38. člena ZCPN določa: »Vlada podrobneje določi vrste spodbud, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do posameznih spodbud, vodenje evidenc in poročanje. Pri dodelitvi finančnih spodbud pilotnim in demonstracijskim projektom se lahko zagotovi višji delež pomoči v skladu s pravili o državnih pomočeh.«

2. Rok za izdajo uredbe, določen z zakonom

Rok za izdajo uredbe je določen v 45. členu ZCPN in določa, da se predpis iz šestega odstavka 38. člena izda v treh letih od uveljavitve zakona. Zakon je bil objavljen v Uradnem listu dne 28. septembra 2022 in stopil v veljavo petnajsti dan po objavi v Uradnem listu RS. Pomeni, da je zakonsko določen rok za sprejem 13. oktober 2025.

3. Splošna obrazložitev predloga uredbe, če je potrebna

Ta uredba določa splošne in posebne pogoje dodeljevanja javnofinančnih sredstev za ukrepe, ki izboljšujejo okoljske in energetske parametre delovanja prometnega sektorja na podlagi 38. člena Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 130/22). Ureja način dodeljevanja spodbud, vrste upravičenih naložb in stroškov, merila za izbor, višino in vrsto spodbud, upravičence, postopek evidentiranja, spremljanja in poročanja v zvezi z državnimi

pomočmi in pomočmi po pravilu »de minimis« ter drugimi spodbudami, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis« (naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter storitve s katerimi se ne izvajajo gospodarske aktivnosti).

S to uredbo se vzpostavlja pravna podlaga za dodeljevanje nepovratnih sredstev za naložbe v razvoj področja trajnostne mobilnosti in uporabe alternativnih goriv v prometu. Še zlasti ključna je pravna ureditev dodeljevanja državnih pomoči in pomoči de minimis gospodarskim subjektom. V preteklosti je to bila največja ovira pri črpanju evropskih sredstev v okviru evropske kohezijske politike (OP EKP 2014-2020) na področju alternativnih goriv. Sprejem uredbe je nujen, sicer koriščenje že odobrenih evropskih sredstev (vozila na alternativna goriva in infrastruktura za alternativna goriva v prometu) kot izhaja iz Operativnega programa za izvajanje evropske kohezijske politike v obdobju 2021-2027 in Načrta za okrevanje in odpornost, ne bo možno. Poleg državnih pomoči in pomoči de minimis se s to uredbo ureja tudi način dodeljevanja ter vrste spodbud za prehod na trajnostno mobilnost in alternativna goriva, ki se bodo dodeljevale fizičnim osebam (državljanom) ter investicijski transferji občinam za izdelavo celostnih prometnih strategij in drugih strateških dokumentov kot so načrti parkirne politike in upravljanja mestne logistike ter izvajanje ukrepov na podlagi le-teh.

4. Predstavitev presoje posledic za posamezna področja, če te niso mogle biti celovito predstavljene v predlogu zakona

Presoja posledic je bila za druga področja celovito predstavljena v predlogu zakona. Ponovno podajamo le oceno finančnih posledic glede na spremenjene okoliščine.

Finančne posledice

Na podlagi te uredbe se bodo dodeljevala nepovratna sredstva za ukrepe trajnostne mobilnosti na podlagi Zakona o celostnem prometnem načrtovanju, ki vključuje tudi ukrepe za spodbujanje rabe alternativnih goriv v prometu (Akcijski program za alternativna goriva v prometu) do uveljavitve Zakona o infrastrukturi za alternativna goriva v prometu, in za katere pravne podlage niso urejene v drugih predpisih. Zaenkrat je s področja alternativnih goriv urejeno le dodeljevanje subvencij za električna vozila iz prispevkov za učinkovito rabo energije po Zakonu o učinkoviti rabi energije, ki jih dodeljuje Eko sklad.

S to uredbo se ne povečujejo odhodki državnega proračuna, saj se ne nalaga dodatnih obveznosti od teh, ki so že načrtovana v drugih razvojnih dokumentih (EKP, NOO) ali pa gre za namenska sredstva zbrana v Skladu za podnebne spremembe iz katerega se doslej niso sofinancirali ukrepi, ker niso bile urejene pravne podlage (infrastruktura za alternativna goriva in komercialna vozila).

Pripravljen je podroben pregled vseh ukrepov načrtovanih v:

- Programu evropske kohezijske politike, različica 4.2.1 poslana na EK dne 28. 10. 2022 ter kot izhaja iz zadnjega INOP (izvedbenega načrta),
- potrjenem Načrtu za okrevanje in odpornost ter v
- Odloku o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe v obdobju 2022-2023 (Uradni list RS, št. 138/22 z dne 28. 10. 2022).

Glede na vrsto ukrepov se bodo državne pomoči in pomoči »de minimis« v večini dodeljevale za ukrepe spodbujanja rabe alternativnih goriv v prometu (komercialna vozila na alternativna goriva, infrastruktura za alternativna goriva). Na koncu dokumenta je podana *Priloga: Pregled ukrepov financiranja po letih in virih financiranja*, kjer so podrobneje predstavljeni vsi ukrepi

predvideni za sofinanciranje do leta 2029, tukaj pa prilagamo zbirno tabelo po letih in virih financiranja.

Tabela – Pregled sredstev po virih in letih za ukrepe trajnostne mobilnosti

Po letih	EKP 21-27 (EU)	EKP 21-27 (SI - namenska sredstva državnega proračuna)	NOO (EU)	SPS	SKUPAJ
2023	0	0	0	28.000.000	28.000.000
2024	11.101.438	3.034.693	3.500.000	28.000.000	45.636.131
2025	16.587.990	5.071.637	3.500.000	28.000.000	53.159.626
2026	18.486.655	5.635.152	750.000	28.000.000	52.871.807
2027	18.986.655	5.635.152	0	28.000.000	52.621.807
2028	23.482.607	7.059.023	0	28.000.000	58.541.630
2029	25.274.586	7.375.254	0	28.000.000	60.649.840
Skupaj	113.919.930	33.810.910	7.750.000	196.000.000	351.480.840

V letu 2023 niso predvidena izplačila iz državnega proračuna za ukrepe na podlagi EKP 21-27 ali NOO, predvidena pa je izvedba javnih razpisov in pozivov iz Sklada za podnebne spremembe za področje alternativnih goriv. Trenutno je v teku tudi priprava sprememb programa porabe sklada za podnebne spremembe, zato podajamo le okvirno oceno porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe na podlagi te uredbe.

II. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV PREDLAGANIH REŠITEV

K 1. členu (vsebina)

Ta uredba določa splošne in posebne pogoje dodeljevanja javnofinančnih sredstev za ukrepe, ki izboljšujejo okoljske in energetske parametre delovanja prometnega sektorja na podlagi 38. člena Zakona o celostnem prometnem načrtovanju (Uradni list RS, št. 130/22). Ureja način dodeljevanja spodbud, vrste upravičenih naložb in stroškov, merila za izbor, višino in vrsto spodbud, upravičence, postopek evidentiranja, spremljanja in poročanja v zvezi z državnimi pomočmi in pomočmi po pravilu »de minimis« ter drugimi spodbudami, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis« (naložbe v opredmetena in neopredmetena sredstva ter storitve s katerimi se ne izvajajo gospodarske aktivnosti).

Pri izvajanju te uredbe se za državne pomoči uporabljajo tudi določbe Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgom pri uporabi členov 107 in 108 Pogodbe (UL L št. 187 z dne 26. 6. 2014, str. 1) - znana tudi kot uredba o splošnih skupinskih izjemah ter določbe Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči »de minimis«.

K 2. členu (pomen izrazov)

Člen opredeljuje pojme, ki se uporabljajo v celotnem besedilu uredbe. V velikem delu se vsebina uredbe dotika področja javnih financ in državnih pomoči, zato se pojmi v tej uredbi, ki sodijo na področje javnih financ (neposredni uporabniki državnega proračuna, sredstva kohezijske politike, investicijski transferji, ukrep, projekt, itd.) in državnih pomoči (državna pomoč, pomoč »de minimis«, skupinske izjeme, itd.) uporabljajo v pomenu kot ga določajo predpisi iz javnih financ (Zakon o javnih financah, Zakon o izvrševanju proračunov oz. Pravilnik o postopkih za izvrševanje proračuna Republike Slovenije) ter državnih pomoči (Zakon o spremljanju državnih pomoči).

Vsebina te uredbe je neposredno povezana s področjem celostnega prometnega načrtovanja, zato se pojmi v tej uredbi uporabljajo v pomenu kot ga določa Zakon o celostnem prometnem načrtovanju (celostna prometna strategija, aktivna mobilnost, mikromobilnost, mobilnostni načrt, trajnostna mobilnost, itd.). Prav tako je vsebina te uredbe neposredno povezana tudi s področjem infrastrukture za alternativna goriva, zato se pojmi v tej uredbi uporabljajo v pomenu kot jih določa Uredba o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva v prometu (alternativna goriva, polnilna in oskrbovalna mesta, javno dostopna polnilna in oskrbovalna mesta, običajno polnilno mesto, itd.).

V določenem delu se vsebina te uredbe dotika tudi področja energetike, zato se pojmi v tej uredbi, ki sodijo na področje energetike (energetski pregledi, energetska učinkovitost, obnovljivi viri energije, itd.) uporabljajo v pomenu kot ga določajo predpisi s področja energetike (Zakon o učinkoviti rabi energije, Zakon o spodbujanju rabe obnovljivih virov energije).

Pojmi v tej uredbi se uporabljajo tudi kot jih določa Uredba 651/2014/EU (mala in srednja podjetja, individualna pomoč, shema pomoči, podjetje v težavah, velika podjetja, intenzivnost pomoči, konkurenčni postopek zbiranja ponudb, itd.) in Uredba 1407/2013/EU (enotno podjetje).

K 3. členu (namen in cilj)

V tem členu so navedeni nameni uredbe kot izhajajo oziroma bodo izhajali iz dolgoročnih strateških dokumentov (DCPS, NEPN) ter kratkoročni cilji, tj. podpora projektom, ki prispevajo k dolgoročnim ciljem in so nujni za pospešitev prehoda na trajnostno mobilnost in izboljšujejo ali vzpostavljajo osnovne pogoje za uporabo trajnostnih oblik mobilnosti (vzpostavitev goste javno dostopne mreže polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva v prometu, spodbujanje vzpostavitve zasebne polnilne in oskrbovalne infrastrukture, skladišča, regionalni in lokalni razvoj mreže polnilnih in oskrbovalnih mest, letno povečanje deleža vozil na alternativna goriva v voznem parku registriranih vozil v Republiki Sloveniji, povečanje oz. izboljšanje površin za pešce in kolesarje, izvajanje ukrepov parkirne politike – sistemi P+R, izboljšanje pogojev JPP – intermodalna vozlišča, postaje in postajališča, vzpostavitev prestopnih točk ob omrežju avtocest, itd.).

Cilj je tudi uvajanje novih tehnologij kot so npr. vodikove tehnologije, pametno polnjenje in naprednih oblik mobilnosti kot je mobilnost kot storitev (ang. MAAS) ali souporaba vozil (ang. Car sharing), ki so dolgoročno bolj konkurenčne, v začetni fazi pa cenovno dražje od že uveljavljenih ter je za pospešitev prehoda na trajnostno delovanje prometnega sistema in spremembo vedenja prebivalcev potrebna podpora države (državne pomoči in pomoči de minimis, subvencije fizičnim osebam, investicijski transferji občinam).

K 4. členu (strateške podlage in vrste finančnih spodbud)

Ta člen določa strateške usmeritve pri oblikovanju ukrepov in programov financiranja za doseganje nacionalnih podnebnih in energetskih ciljev (paket »Pripravljeni na 55«) ter vrste finančnih spodbud glede na dejavnost, ki se sofinancira, tj. gospodarske dejavnosti (pomoči »de minimis« in državne pomoči) ter za negospodarske dejavnosti (subvencije in investicijski transferji npr. subvencije za fizične osebe in investicijski transferji za občine).

K 5. členu (merila)

Ta člen določa splošna in specifična merila za izbor projektov in ukrepov, ki bodo prispevali k podnebnim in energetskim ciljem. Izbor merila je odvisen od narave projekta, ki se financira. Tako se bodo pri izboru projektov uporabljala merila, ki omogočajo kvalitativno ločevanje med projekti in izbor najbolj učinkovitih projektov (npr. pri javno dostopni polnilni infrastrukturi se

upoštevata dostopnost polnilnih mest na določenem območju glede na dejanske potrebe in trenutno stanje obstoječe polnilne infrastrukture ter bodoče potrebe na tem območju v skladu z metodologijo razvoja mreže električne polnilne infrastrukture, ki jo bo pripravilo ministrstvo ali npr. uporaba obnovljivih virov na polnilnih mestih; izboljšanje energetske učinkovitosti vozil (zmanjšanje upora, menjava priklopnih vozil iz težjih na lažje materiale, sprememba strukture voznega parka prijavitelja – število zamenjanih vozil in s tem posledično zmanjšane emisije in raba energije, zmanjšanje števila osebnih vozil v voznem parku (skupni vozni parki) in hkraten prehod na AG s katerimi se znižajo raba energije in emisije; vzpostavitev novih kolesarskih povezav ali izboljšanje obstoječih (izboljšanje pogojev - npr. zveznost, neposrednost povezav, povečanje površin za kolesarje), itd.

K 6. členu (pristojnosti in način dodeljevanja spodbud)

S tem členom se določijo pristojnosti za dodeljevanje sredstev (ministrstvu, Center za podpore - Borzen, operater trga z elektriko, d. o. o. ter Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad). Obveznosti priglasiatelja (resorna ministrstva v skladu z Zakonom o spremljanju državnih pomoči) ter postopek dodeljevanja spodbud in obveza za dajalce državnih pomoči in pomoči »de minimis« da upoštevajo določbe Uredbe 651/2014/EU oz. Uredbe 1407/2013/EU.

Za projekte, ki se sofinancirajo iz sredstev evropske kohezijske politike in drugih decentraliziranih evropskih skladov, se upoštevajo tudi merila za izbor operacij po predpisih, ki ureja izvajanje evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji oziroma črpanje sredstev iz drugih decentraliziranih evropskih skladov na podlagi Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006, Uredbe o Kohezijskem skladu - Uredba (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006 in Programa Evropske kohezijske politike 2021-2027 -različica 4.2.1 ter Uredba (EU) 2021/241 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. februarja 2021 o vzpostavitvi Mehanizma za okrevanje in odpornost.

K 7. členu (upravičenci)

Ta člen določa upravičence do spodbud po tej uredbi. Upravičenci po tej uredbi so:

- samostojni podjetniki ter
- mikro, male, srednje in velike gospodarske družbe, registrirane po Zakonu o gospodarskih družbah (ZGD-1),
- fizične osebe (občani),
- osebe javnega prava kot so (občine, zavodi, skladi, agencije, zbornice)

Kot upravičenci za dodelitev finančne spodbude so lahko opredeljeni tudi drugi prejemniki sredstev (pravne osebe registrirane skladno z Zakonom o socialnem podjetništvu (ZSocP), društva, zadruga, zavodi...), če so posebej navedeni v okviru posameznega ukrepa in v javnem pozivu/razpisu.

Upravičenci do spodbud po tej uredbi niso neposredni proračunski uporabniki državnega proračuna (organi državne uprave, nevladni proračunski uporabniki – državni zbor, ustavno sodišče, računsko sodišče, predsednik RS...itd.) skladno s Pravilnikom o določitvi neposrednih in posrednih uporabnikov državnega in občinskih proračunov.

K 8. členu (vrste podjetij ter način določanja velikosti podjetij)

S tem členom se določijo vrste in velikost podjetij kot izhaja iz Priloge I Uredbe 651/2014/EU.

K 9. členu (vrste državnih pomoči)

V tem členu so določene vrste državnih pomoči, ki se po tej uredbi lahko dodeljujejo in se delijo v dve kategoriji, tj. horizontalne in sektorske državne pomoči. Horizontalne državne pomoči, pomeni skupinske izjeme po Uredbi 651/2014/EU, ki jih pred izvajanjem ni potrebno priglasiti Evropski komisiji po tretjem odstavku 88. člena Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Evropsko komisijo je o dodelitvi teh državnih pomoči potrebno obvestiti, le-ta pa jih objavi v Uradnem listu Evropske unije. Horizontalne pomoči so namenjene vsem podjetjem in imajo zato manj negativen vpliv na konkurenco kot sektorske pomoči. Te pomoči ustvarjajo koristi, ki so praviloma večje od škode zaradi morebitnega izkrivljanja konkurence (vezane na nek specifičen cilj npr. razvoj manj razvitih območij, spodbujanje MSP, varstvo okolja, itd.) zato bolj sprejemljive kot sektorsko specifične pomoči.

Po tej uredbi se dodeljujejo horizontalne državne pomoči za varstvo okolja (sedmi oddelek poglavja III Uredbe 651/2014/EU) za ukrepe, ki bodo prispevali k varstvu okolja zaradi vplivov iz prometa, tj. zmanjšanje emisij toplogrednih plinov (predvsem CO₂) in onesnaževal zunanjega zraka (NO_x, trdni delci), izboljšanje energetske učinkovitosti ter povečana uporaba obnovljivih virov energije v prometu. Poleg pomoči izrecno namenjene za varstvo okolja se horizontalne državne pomoči po tej uredbi lahko dodeljujejo tudi za lokalno infrastrukturo (13. oddelek poglavja III Uredbe 651/2014/EU), tj. za ukrepe, ki prav tako prispevajo k zmanjšanju vplivov prometa na okolje tj. za naložbe v intermodalna vozlišča in prestopne točke, ki zmanjšujejo uporabo osebne motoriziranega prometa vključno s počivališči, postajami in postajališči za javni promet, sistemi P+R (parkiraj in presedi).

Poleg navedenega se po tej uredbi dodeljujejo tudi državne pomoči za regionalna letališča za ukrepe za oskrbo mirujočih letal z električno energijo (14. oddelek poglavja III Uredbe 651/2014/EU) ter za pomorska pristanišča (15. oddelek poglavja III Uredbe 651/2014/EU) za vzpostavitev polnilne in oskrbovalne infrastrukture za alternativna goriva za plovila (električna energija, vodik, amonijak, metanol), tj. ukrepe, ki izboljšujejo kakovost zunanjega zraka na letališčih oz. pristaniščih ter okolici.

Sektorske državne pomoči za promet, ki jih je skladno s tretjim odstavkom 108. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije potrebno priglasiti Evropski komisiji. Promet je sektor v katerem je konkurenca še posebej ostra, sektor pa se sooča s presežki zmogljivosti (npr. cestni tovorni prevozi). Vsaka pomoč, ki jo država dodeli podjetjem v prometnem sektorju, neposredno vpliva na trgovino med državami in lahko močno izkrivlja konkurenco. Sektorska pravila so v splošnem zato bolj omejevalna od horizontalnih pravil. Po tej uredbi se lahko dodeljujejo tudi sektorske državne pomoči za promet za področje cestnega, železniškega in pomorskega prometa ter spodbujanje intermodalnega prevoza (npr. premestitev tovora iz cestnega prevoza na železnice, boljša povezljivost železnice z intermodalnimi pretovornimi terminali, itd.), v kolikor ukrepi izpolnjujejo splošne in specifične pogoje kot izhajajo iz 18. in 19. člena te uredbe in jih odobri Evropska komisija.

Državne pomoči se dodeljujejo po shemi (vnaprej nedoločeni prejemniki) ali kot individualne pomoči (namenjene določenemu prejemniku). Individualna pomoč pomeni: ad hoc pomoč ali pomoč, ki je dodeljena posameznim upravičencem na podlagi sheme pomoči. Ad hoc pomoč pomeni pomoč, ki ni dodeljena na podlagi sheme pomoči.

K 10. členu (državne pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

Ta člen določa ukrepe za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa s katerimi se preprečijo negativne posledice na okolje zaradi emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega

zraka iz prometa ter ukrepom, ki zmanjšajo tveganje za nastanek take škode na način, ki vodi k učinkovitejši rabi naravnih virov, vključno z ukrepi varčevanja z energijo in uporabo obnovljivih virov energije. Ukrepi, ki se lahko financirajo v okviru splošne izjeme za varstvo okolja so:

- električna polnilna infrastruktura: javno dostopna polnilna infrastruktura za hitro ali počasno polnjenje (v mestih, na omrežju TEN-T ali izven omrežja TEN-T, na železniških in avtobusnih postajah, javnih parkiriščih, itd.), zasebna polnilna infrastruktura (npr. za izvajalce javnega potniškega prometa (JPP), komunalnih dejavnosti, poštnih in kurirskih aktivnosti, za vozne parke podjetij, logistična podjetja na depojih, pretovornih terminalih, itd.);
- vodikova oskrbovalna infrastruktura (javno dostopna ali zasebna npr. za izvajalce JPP, lastnike večjih flot vozil);
- nakup ali zakup čistih ali brezemisijских vozil za cestni in železniški promet, promet po celinskih plovni poteh in pomorski promet ter za naknadno opremljanje vozil, razen letal, da ustrezajo zahtevam čistih ali brezemisijских vozil*, ter predelava tovornih vozil in avtobusov na sintetični plin in biometan ter s pogonom na elektriko ali vodik.
- naložbe v ukrepe za energetske učinkovitost vozil in sisteme upravljanja s prometnimi tokovi in voznimi parki vozil (nova ali predelana električna osebna ali tovorna vozila glede na razliko med energijo, ki jo porabijo osebna motorna vozila z motorjem z notranjim izgorevanjem (OMVNI) ter energijo, ki jo porabijo nova in predelana električna osebna vozila (EOV); uporaba pnevmatik višjega energijskega razreda pri tovornih vozilih, aerodinamične nadgradnje tovornih vozil (kabine in prikolice), zamenjava priklopnikov za težka tovorna vozila z lažjimi priklopniki, optimizacija voženj in izkoriščenost voznih parkov s sodobnimi programskimi rešitvami, itd.
- izdelavo študij ter svetovalne storitve vključno z energetskimi pregledi (predhodna izdelava študij izvedljivosti s katero se za specifično podjetje in njegove potrebe podrobno najprej pregleda obstoječe stanje (energetski pregled) in se npr. pri lastniku flote vozil na posnetem vzorcu vožnje določi število vozil, ki se lahko zamenjajo s čistimi ali brezemisijскими vozili ter število, lokacija in kapaciteta potrebne polnilne oz. oskrbovalne infrastrukture, možnost koriščenja obnovljivih virov energije (električna energija iz sončne elektrarne), celovita izraba odvečne toplote npr. pri elektrolizi vodika v primeru lastne proizvodnje vodika, itd. Na tak način se poveča učinek sofinanciranih ukrepov in spodbudi podjetja k prenovi voznih parkov in neposredni uporabi obnovljivih virov energije.

***Čista in brezemisijська vozila.** Čista in brezemisijська vozila so definirana v 102 f točki 2. člena Uredbe 651/2014/EU (točka a) določa cestna vozila; točka d) določa plovila; točka f) določa vozila za železniški promet).

V primeru cestnih vozil, čista in brezemisijська vozila pomenijo:

Čisto lahko vozilo pomeni enako kot izhaja iz točke (4)(a) 4. člena Direktive 2009/33/ES o spodbujanju čistih in energetske učinkovitih vozil za cestni prevoz nazadnje spremenjena z Direktivo (EU) 2019/1161 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 (UL L št. 188 z dne 12. julija 2019, str. 116), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/33/ES).

Čisto lahko vozilo pomeni vozilo kategorije M1, M2 ali N1 z največjimi izpušnimi emisijami, izraženimi v CO₂ g/km, in emisijami onesnaževal pri dejanski vožnji pod odstotkom veljavnih mejnih vrednosti emisij iz Tabele 1.

Tabela 1: Mejne vrednosti za čista lahka vozila

Kategorije vozil	Do 31. decembra 2025		Od 1. januarja 2026	
	CO ₂ g/km	Emisije onesnaževal zraka pri dejanski vožnji ⁽¹⁾ kot odstotek mejnih vrednosti emisij (<)	CO ₂ g/km	Emisije onesnaževal zraka pri dejanski vožnji ⁽¹⁾ kot odstotek mejnih vrednosti emisij (<)
M ₁	50	80 %	0	ni relevantno
M ₂	50	80 %	0	ni relevantno
N ₁	50	80 %	0	ni relevantno

(1) Deklarirane največje vrednosti emisij pri dejanski vožnji (RDE) števila delcev (PN) v #/km in dušikovih oksidov (NO_x) v mg/km, kot so navedene v točki 48.2 certifikata o skladnosti, kot je opisano v Prilogi IX k Direktivi 2007/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta (*) tako za celotno kot mestno vožnjo za preskus emisij pri dejanski vožnji.

(2) Veljavne mejne vrednosti emisij v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 715/2007 ali aktov, ki jo nasledijo.

Čisto težko vozilo pomeni:

a) Vozila na alternativna goriva

Do leta 2025 kot izhaja iz točke (4)(b) 4. člena Direktive 2009/33/ES, tj. **vozila kategorije N2, N3 in M3**, ki uporablja **alternativna goriva** (kot izhajajo iz prvega odstavka drugega člena Direktiva 2014/94/EU o vzpostavitvi infrastrukture za alternativna goriva) in ne zapadejo pod Uredbo (EU) 2019/1242 (standardi za CO₂ za nova težka vozila). Pomenijo vozila na goriva ali vire energije, ki se vsaj deloma uporabljajo kot nadomestek za fosilne naftne vire pri oskrbi prometa z energijo. Med drugim zajemajo:

- električno energijo,
- vodik,
- biogoriva, razen goriv, ki se proizvajajo iz krme z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč za katere je opazna znatna širitev proizvodnje na zemljišča z velikimi zalogami ogljika,
- sintetična in parafinska goriva,
- zemeljski plin, vključno z biometanom, v plinasti (stisnjeni zemeljski plin – SZP) in tekoči obliki (utekočinjeni zemeljski plin – UZP)
- utekočinjeni naftni plin (UNP).

Pri vozilih, ki uporabljajo tekoča biogoriva, sintetična in parafinska goriva, se ta goriva ne smejo mešati s konvencionalnimi fosilnimi gorivi.

b) Nizko emisijska težka vozila

Do leta 2025 kot izhaja iz 12. točke, 3. člena Uredbe (EU) 2019/1242 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o določitvi standardov emisijskih vrednosti CO₂ za nova težka vozila in spremembi uredb (ES) št. 595/2009 in (EU) 2018/956 Evropskega parlamenta in Sveta ter Direktive Sveta 96/53/ES. **Nizkoemisijsko težko vozilo** pomeni težko vozilo, ki ni brezemisijsko težko vozilo, s specifičnimi emisijami CO₂, ki so nižje od polovice

referenčnih emisij CO₂ vseh vozil v podskupini vozil, v katero to težko vozilo sodi, kakor so določene v skladu s točko 2.3.3 Priloge I Uredbe (EU) 2019/1242.

Brezemisijsko vozilo pomeni v primeru **lahkih vozil (M1, M2 in N1)** vozilo, ki **na izpustu ne oddajajo emisij CO₂** ter v **primeru težkih vozil (M3, N2, N3)** vozilo brez motorja z notranjim zgorevanjem ali z motorjem z notranjim zgorevanjem, ki **oddaja manj kot 1 g CO₂/kWh**, merjeno v skladu z Uredbo (ES) št. 595/2009 Evropskega parlamenta in Sveta in njenimi izvedbenimi ukrepi, **ali ki oddaja manj kot 1 g CO₂/km**, merjeno v skladu z Uredbo (ES) št. 715/2007 Evropskega parlamenta in Sveta in njenimi izvedbenimi ukrepi.

K 11. členu (prag in intenzivnost dodelitve pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

S tem členom se določa največja višina državne pomoči (prag pomoči), ki jo na naložbo glede na vrsto ukrepa kot izhaja iz 10. člena lahko prejme podjetje ter intenzivnost pomoči. Intenzivnost pomoči pomeni bruto znesek pomoči, izražen kot odstotek upravičenih stroškov pred odbitkom davkov ali drugih dajatev (znana tudi kot stopnja sofinanciranja upravičenih stroškov).

Za dodeljevanje državnih pomoči v sektorju prevoznitva se zaradi specifik sektorja dodelitev ne razlikuje glede na velikost podjetja ali regijo. Prevozna podjetja namreč lahko delujejo v vseh regijah znotraj Slovenije in tudi na mednarodnem področju neodvisno od tega, kje imajo sedež.

K 12. členu (upravičeni stroški in pogoji dodeljevanja državnih pomoči za varstvo okolja zaradi vplivov iz prometa)

Ta člen določa vrste upravičenih stroškov do sofinanciranja ter specifične pogoje dodeljevanja državnih pomoči za naložbe kot izhaja iz 36.a, 36.b, 37., 38. in 49. člena Uredbe 651/2014/EU. Stroški, ki niso neposredno povezani z doseganjem višje ravni varstva okolja pred vplivi iz prometa niso upravičeni.

K 13. členu (državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

Ta člen podrobno določa ukrepe, ki se v okviru 56., 56.a in 56. b člena Uredbe 651/2014/EU lahko financirajo kot ukrepi za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča ter pomorska pristanišča. Tako se državne pomoči za lokalno infrastrukturo lahko dodeljujejo kot spodbude za naložbe v intermodalna vozlišča in prestopne točke, ki zmanjšujejo uporabo osebnega motoriziranega prometa vključno s počivališči, postajami in postajališči za javni promet, sistemi P+R (parkiraj in presedi) ter drugo lokalno infrastrukturo, ki prispeva k uresničevanju ciljev prometne politike. S tem členom se določajo tudi pogoji pod katerimi se sofinancirana infrastruktura daje na voljo končnim uporabnikom ali tretjim osebam (koncesije) ter omejitve uporabe tega člena za druge vrste infrastrukture, ki niso skladne s 56. členom Uredbe 651/2014/EU.

Poleg navedenega se s tem členom določi tudi pravna podlaga za sofinanciranje opremljenosti letališč za oskrbo mirujočih letal z zunanjim virom električne energije. Pomeni, da letalo, ko pristane lahko izklopi motor, ki generira električno energijo in porablja kerozin, da oskrbi letalo med čakanjem na naslednji let (krmilni sistem, luči, hladilniki, itd.) ter se priklopi na zunanji vir električne energije. S tem se zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjskega zraka. Zunanji vir električne energije se zagotavlja ali iz omrežja ali pa z generatorji električne energije na kraju samem (ang. Ground Power Unit – GPU), le ti pa morajo proizvajati električno energijo iz obnovljivih virov oz. se ne smejo uporabljati fosilni viri. Glede na predlog nove Uredbe o infrastrukturi za alternativna goriva (AFIR) bodo države članice morale poskrbeti, da

letališča, ki so del omrežja TEN-T zagotavljajo oskrbo letal za komercialne lete z zunanjim virom električne energije in sicer na vseh položajih zrakoplova v kontaktnem polju (na vratih na terminalu) do 2025 ter na vseh položajih zrakoplova v predpolju (na ploščadi oz. izven terminala, kjer letala »parkirajo«) do 2030.

Ta člen tudi določi pravno podlago za sofinanciranje vzpostavitve infrastrukture za alternativna goriva za plovila v morskih pristaniščih (električna energija, vodik, amonijak, metanol). Tako kot velja za letališča bo uredba AFIR države članice zavezala tudi za vzpostavitev pogojev oz. ustrezne infrastrukture za oskrbo plovil z električno energijo z obale v tovrstnem pristanišču Koper za potniške in tovrstne ladje in sicer do leta 2030. Pomeni, da bodo ladje na privezu v času postanka v pristanišču priklopljene na zunanji vir električne in ne več na generator električne energije, ki ga poganjajo naftni derivati. S tem se zelo zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka v pristanišču in okolici.

K 14. členu (prag dodelitve državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

Ta člen določa največji znesek državne pomoči (prag pomoči), ki jo podjetje lahko prejme v odvisnosti od celokupnih stroškov naložbe ne da bi jo bilo potrebno priglasiti Evropski komisiji.

K 15. členu (intenzivnost državne pomoči za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

V členu je določen način za obračun najvišjega zneska pomoči, ki ga podjetje lahko prejme glede na finančno vrzel naložbe ob upoštevanju analize stroškov in koristi v življenjski dobi naložbe. Pomoč ne sme preseči razlike med upravičenimi stroški in poslovnim dobičkom naložbe. Dobiček iz poslovanja pomeni razliko med diskontiranimi prihodki in diskontiranimi stroški poslovanja v ekonomski življenjski dobi naložbe, če je ta razlika pozitivna, kot je določeno v 39. točki 2. člen Uredbe 651/2014/EU. Poleg navedenega določa tudi podrobne specifične pogoje intenzivnosti v odvisnosti od vrste naložbe (pristanišča, letališča), ki pa se lahko razlikujejo tudi glede na območje »a« manj razvite regije ali območje »c« bolj razvite regije glede na nacionalno regionalno karto - Uredba o karti regionalne pomoči za obdobje 2022–2027 (Uradni list RS, št. 15/22).

K 16. členu (upravičeni stroški za lokalno infrastrukturo, regionalna letališča in pomorska pristanišča)

S tem členom se določijo upravičeni stroški za naložbe v lokalno infrastrukturo, regionalna letališča ter pomorska pristanišča, za ukrepe ki zmanjšajo emisije toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka.

Opredmetena sredstva pomeni sredstva, ki jih sestavljajo zemljišča, stavbe in obrati, stroji in oprema. Neopredmetena sredstva pomeni sredstva, ki nimajo fizične ali finančne oblike, kot so patenti, licence, strokovno znanje ali druga intelektualna lastnina.

Podrobneje upravičene stroške, tj. pogoje in način obračunavanja/priznavanja določajo 56., 56.a in 56. b člen Uredbe 651/2014/EU.

K 17. členu (splošni pogoji za dodeljevanje in izplačevanje državnih pomoči)

Ta člen določa osnovne pogoje za dodeljevanje državnih pomoči po tej uredbi. Projekti, ki bodo sofinancirani morajo imeti zaprto finančno konstrukcijo kar pomeni, da morajo, upoštevaje javne vire za katere oddajajo vlogo, imeti zagotovljene vse ostale vire za celotno trajanje naložbe (lastni viri, krediti). K vlogi je potrebno priložiti tudi ustrezno stopnjo investicijske dokumentacije (DIIP, IP, PIZ). S tem členom se določi tudi obveznost spodbujevalnega učinka

(projekt se brez sredstev ne bi izvedel ali znatno kasneje), primere v katerih dajalec pomoči državne pomoči ne sme dodeliti ter obveznost preverjanja nastanka upravičenih stroškov pred izplačilom državne pomoči prejemniku.

K 18. členu (posebni pogoji za dodeljevanje državnih pomoči)

S tem členom se določijo posebni pogoji dodeljevanja državnih pomoči, ki jih morajo v postopku izbora projektov in ob zaključku projektov upoštevati dajalci pomoči. Na tak način zagotovimo tudi uspešno izvajanje shem državnih pomoči in oceno učinkov teh shem, v kolikor se državne pomoči dodeljujejo v okviru sheme. Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za pomoči de minimis in pomoči za naložbe s katerimi se ne izvajajo gospodarske dejavnosti (nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči de minimis). S tem členom se določijo ključni okoljski pogoji dodeljevanja finančnih spodbud, ki morajo prispevati k vnaprej določenim ciljem (znižanja emisij toplogrednih plinov in onesnaževal zunanjega zraka, znižanju rabe energije ali povečanju rabe obnovljivih virov energije v prometu na račun fosilnih). Dopustno je le odstopanje od prej navedenega v primeru infrastrukture za alternativna goriva (osnovni pogoj za zmanjševanje emisij iz prometa, saj je za odločitev za nakup vozil na AG potrebna dostopna in zadostna polnilna in oskrbovalna infrastruktura) ali za študije, ki so predpogoj za uspešno izveden projekt.

S tem členom se določi tudi minimalni standard za sofinanciranje polnilnih mest za počasno oz. pametno polnjenje in osnovni komunikacijski protokol, ki omogoča izmenjavo podatkov z zalednimi sistemi (OCCP 1.6 - Open Charge Point Protocol). Dolgoročno je cilj, da bi se večina polnjenj izvajala na počasnih, pametnih polnilnih mestih, povezanih v pametna omrežja, s katerimi bi lahko lastnik vozila polnil v času, ko je električna energija najcenejša, in jo vračal v sistem, ko so potrebe omrežja velike in je cena visoka, s čimer bi si optimiziral ceno. Ta polnjenja so mogoča le na lokacijah, kjer vozila stojijo dalj časa, zato se v večji meri predvidijo spodbude za nameščanje pametne polnilne infrastrukture na takih lokacijah.

Določi se tudi osnovni pogoj spremembe strukture voznega parka na način, da se najprej zamenjajo okoljsko najbolj obremenjujoča in energetske slabše učinkovita vozila z čistimi in brezemisijskimi vozili. MOPE je v letu 2022 pripravilo podrobno analizo voznega parka tovornih vozil in vozil za prevoz potnikov (registrirana in v postopku registracije) na presečni dan 31. 12. 2021 (podatki na portalu OPSI). Iz analize izhaja, da je bilo v letu 2021 v voznem parku, do vključno EURO 3 - 21,3 % vozil kategorij N2 in N3 (tovorna vozila) ter 17,5 % vozil kategorij M2 in M3 (avtobusi), do vključno EURO 4 pa kar 24,4 tovornih vozil in 29,8 % avtobusov.

Kategorije	št. vozil SKUPAJ	EURO 0	EURO 1	EURO 2	EURO 3	EURO 4	EURO 5	EURO 6
N2, N3	37.843	979	577	2.474	4.041	2.153	6.442	21.177
	delež v %	2,6	1,5	6,5	10,7	5,7	17,0	56,0
M2, M3	2.661	13	6	93	355	338	676	1.180
	delež v %	0,5	0,2	3,5	13,3	12,7	25,4	44,3

Trenutno ne razpolagamo s podrobno analizo emisijskih razredov vozil kategorij M1 in N1, vendar predvidevamo, da tudi tam slika ni bistveno drugačna.

K 19. členu (omejitve za prijavitelje)

V tem členu se določijo omejitve za prijavitelje oziroma primeri kdaj podjetje ni upravičeno do državne pomoči kot izhaja iz Uredbe 651/2014/EU ter Pogodbe o delovanju Evropske unije (glede na sektor, stanje - podjetje v težavah, neplačane obveznosti, pogojevanje glede na sedež, dejavnosti povezane z izvozom ali dajanje prednosti domačim proizvodom).

K 20. členu (preveritev prijaviteljev)

S tem členom se določi obveza za dajalca pomoči, da preveri, da ne gre za podjetje v težavah v skladu z osemnajsto točko 2. člena Uredbe 651/2014/EU. Dajalec preveri bonitetno oceno prijavitelja. V kolikor je bonitetna ocena podjetja nižja od AJPEŠ SB9 oz. po Moody's B1 oz. Fitch ali S&P B+, je velika verjetnost, da je podjetje v težavah.

K 21. členu (spodbujevalni učinek)

Ta člen opredeli spodbujevalni učinek in določa način izkazovanja le tega v skladu s cilji te uredbe. Pomeni, da pomoč lahko dodelimo, če načrtovanega projekta brez pomoči iz javnih sredstev ne bi bilo mogoče izvesti v predvidenem obsegu. To merilo ugotavljamo na dva načina glede na velikost prejemnika državne pomoči. Za majhna in srednje velika podjetja se šteje, da je spodbujevalni učinek izpolnjen, če podjetje dajalcu pomoči predloži vlogo za državno pomoč pred začetkom izvajanja dejavnosti ali projekta. Za velika podjetja se šteje, da je spodbujevalni učinek podan takrat, ko podjetje dajalcu pomoči predloži vlogo za državno pomoč pred začetkom izvajanja dejavnosti ali projekta ter presodi možnost izvedbe projekta s prejetjo državno pomočjo in brez nje.

K 22. členu (oblika državne pomoči)

V tem členu se določi oblika državne pomoči, ki se, ne glede na vrste naložb, dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije (za izvajanje prednostnih in razvojnih nalog kot izhaja iz 106.f člena ZJF).

K 23. členu (dodeljevanje »de minimis« pomoči)

Ta člen določa pravila za dodeljevanje pomoči »de minimis« ter postopke po katerih se pomoči dodeljujejo (javni razpis, javni poziv, neposredna potrditev). Pri dodeljevanju pomoči »de minimis« se upošteva Uredbe Komisije (EU) št. 1407/2013 z dne 18. decembra 2013 o uporabi členov 107 in 108 Pogodbe o delovanju Evropske unije pri pomoči »de minimis«, ki je bila zadnjič spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 2020/972 z dne 2. julija 2020 (UL L št. 215, z dne 7. 7. 2020, str. 3), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1407/2013/EU). Pomoči po pravilu »de minimis« so pomoči, ki zaradi svoje višine ne izkrivljajo ali ogrožajo konkurence in ne predstavljajo državne pomoči.

Podjetja, ki so upravičena do pomoči se presojujejo glede na definicijo enotnega podjetja kot izhaja iz 2. členu Uredbe 1407/2013/EU (pomeni vsa podjetja, ki so med seboj najmanj v enem od naslednjih razmerij: podjetje ima večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov drugega podjetja; podjetje ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravnega, poslovnega ali nadzornega organa drugega podjetja; podjetje ima pravico izvrševati prevladujoč vpliv na drugo podjetje na podlagi pogodbe, sklenjene z navedenim podjetjem, ali določbe v njegovi družbeni pogodbi ali statutu; podjetje, ki je delničar ali družbenik drugega podjetja, na podlagi dogovora z drugimi delničarji ali družbeniki navedenega podjetja samo nadzoruje večino glasovalnih pravic delničarjev ali družbenikov navedenega podjetja. Podjetja, ki so v katerem koli razmerju od predhodno naštetih preko enega ali več drugih podjetij, prav tako veljajo za enotno podjetje.

Pomoči de minimis se dodeljujejo v okviru sheme pomoči (vnaprej nedoločeni prejemniki) ali kot individualne pomoči (namenjena določenemu prejemniku).

K 24. členu (omejitve pri dodeljevanju »de minimis« pomoči)

S tem členom se določajo omejitve pri dodeljevanju pomoči de minimis oz. sektorji, dejavnosti in način poslovanja za katerega se de minimis pomoči ne sme dodeljevati. De minimis pomoč

se ne dodeljuje v sektorju (ribištva in akvakulture, proizvodnje kmetijskih proizvodov, predelave in trženja kmetijskih proizvodov), za izvozne dejavnosti in v primerih, ko bi se dajala prednost domačim proizvodom pred uvoženimi. Pomoč de minimis se prav tako ne sme dodeljevati za nabavo vozil za cestni prevoz.

K 25. členu (mejne vrednosti za prejemnike pomoči)

Ta člen določa mejne vrednosti za dodeljevanje državnih pomoči v obdobju zadnjih treh proračunskih let. Višina pomoči na prejemnika se podrobneje določi v postopku dodeljevanja spodbud.

K 26. členu (vrste naložb in stroški za katere se dodeljujejo »de minimis« pomoči)

S tem členom se določajo vrste ukrepov, ki se podjetjem lahko dodeljujejo v okviru pomoči de minimis. Po pravilu de minimis se lahko dodeljujejo tudi spodbude za ukrepe kot izhaja iz poglavja za državne pomoči (varstvo okolja in lokalna infrastruktura) ter ukrepi s katerimi podjetja pristopijo k spodbujanju svojih zaposlenih k trajnostni mobilnosti. Podjetja lahko prejmejo sredstva za pripravo mobilnostnega načrta in izvajanje ukrepov na podlagi mobilnostnega načrta, ki spodbujajo zaposlene k aktivnim oziroma alternativnim oblikam mobilnosti, kot so postavitve varnih kolesarnic, aplikacije za skupne vožnje, deljenje avtomobila in podobno. Pomoči se lahko dodeljujejo tudi za spodbujanje prehoda na alternativna goriva v prometu, tj. spodbude za nakup vozil na alternativna goriva ter vzpostavitev potrebne infrastrukture (predvsem električnih polnilnih mest), izvedbo demonstracijskih in pilotnih projektov s katerimi se preskušajo nove tehnologije in načini delovanja (npr. pametno polnjenje ali uvedba sistemov upravljanja z voznimi parki in/ali polnilnimi mesti), itd.

K 27. členu (upravičeni in neupravičeni stroški)

S tem členom se opredelijo osnovne vrste (kategorije) upravičenih in neupravičenih stroškov. Podrobno se opredelijo upravičeni in neupravičeni stroški glede na specifičnost ukrepa za katerega se dodeljuje sredstva v postopku dodeljevanja sredstev (javnem pozivu/razpisu ali povabilu k oddaji vloge za neposredno potrditev projektov).

K 28. členu (pogoji za priznanje upravičenosti stroškov)

Ta člen določa osnovne pogoje za priznavanje upravičenih stroškov pred potrditvijo zahtevka za izplačilo oz. nakazilom javnih sredstev.

K 29. členu (dokazila o upravičenih stroških in izvršenih plačilih)

Ta člen nalaga obveznosti prejemnikom sredstev za dokazovanje nastanka upravičenih stroškov (dobavljeno blago, opravljena storitev) ter predložitev vseh dokaznih listin o nastanku izdatkov (plačila oz. transakcije).

K 30. členu (oblika pomoči »de minimis«)

V tem členu se določi oblika državne pomoči, ki se, ne glede na vrste naložb, dodeljujejo v obliki nepovratnih sredstev kot subvencije (za izvajanje prednostnih in razvojnih nalog kot izhaja iz 106.f člena ZJF).

K 31. členu (kumulacija)

S tem členom se določijo pravila za združljivost: državne pomoči z drugimi državnimi pomočmi oz. državnimi pomočmi, ki so dodeljene v okviru različnih shem in na podlagi različnih predpisov; državne pomoči s pomočmi de minimis ter pomoči de minimis z drugimi pomočmi de minimis, ki so dodeljene v okviru različnih shem in na podlagi različnih predpisov.

S tem členom se nedvoumno določi, da se za iste opredeljive upravičene stroške ne smejo medsebojno kumulirati državne pomoči ter državne pomoči in pomoči de minimis, v kolikor bi se s takšno kumulacijo presegle zgornje dovoljene meje po tej uredbi glede na omejitve intenzivnosti ali najvišji znesek kot izhaja iz 13., 14., in 15. člena te uredbe ali znesek i, ki ga odobri Komisija kot izhaja iz druge alineje prvega odstavka 9. člena te uredbe. Prav tako se medsebojno ne smejo kumulirati pomoči de minimis v kolikor bi se s tem presegle vrednosti iz 25. člena te uredbe.

K 32. členu (izjave in preverjanje prijavitelja v postopku dodeljevanja državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

Ta člen določi obvezne priloge oziroma podatke, ki jih morajo prijavitelji priložiti k vlogi, da dajalec pomoči lahko preveri, da ni prišlo do kršitve določb Uredbe 1407/2013/EU v zvezi z najvišjo dovoljeno pomočjo de minimis v zadnjih treh letih na enotno podjetje ali do kršitve stopnje sofinanciranja državnih pomoči (za iste upravičene stroške) ali preseganje pragov po Uredbi 651/2014/EU (potrebno prigrasiti Evropski komisiji).

Pri preverjanju prijavitelja dajalec pomoči v primeru pomoči de minimis preveri tudi ali je morda prišlo do delitve podjetij ali pripojitve oz. združitve več podjetij. V primeru združitve ali pripojitve se vsa prejšnja pomoč de minimis, dodeljena kateremu koli od podjetij, udeleženih v združitvi, upošteva pri ugotavljanju, ali nova pomoč de minimis za novo ali prevzemno podjetje presega ustrezno zgornjo mejo. Pomoč de minimis, ki je bila zakonito dodeljena pred združitvijo ali prevzemom, ostane zakonita. Če se podjetje razdeli na dve ali več ločenih podjetij, se pomoč de minimis, dodeljena pred razdelitvijo, dodeli podjetju, ki jo je koristilo, in to je načeloma podjetje, ki prevzame dejavnosti, za katere se je pomoč de minimis uporabila. Če taka dodelitev ni mogoča, se pomoč de minimis dodeli sorazmerno na podlagi knjigovodske vrednosti lastniškega kapitala novih podjetij na dejanski datum razdelitve.

Dajalec pomoči pri dokazovanju pogoja enotnega podjetja od prijavitelja zahteva izjavo z navedbo vseh podjetij tako slovenskih kot tujih, ki s prijaviteljem tvorijo enotno podjetje. V kolikor je tuje podjetje prejelo »de minimis« pomoč v Republiki Sloveniji, je prav tako potrebno navesti znesek in dajalca pomoči.

K 33. členu (obveščanje prejemnikov državnih pomoči in pomoči »de minimis«)

S tem členom se določijo minimalne zahteve glede informiranosti prejemnika, ki jih mora upoštevati dajalec pomoči oz. navesti v sklepu o dodelitvi pomoči, ki ga posreduje prejemniku. Prejemnik pomoči mora razpolagati z osnovnimi podatki o prejeti pomoči, da lahko pravilno pripravi izjavo o vseh pomočeh iz drugih virov (prejšnji člen), kadar kandidira za državno pomoč ali pomoč de minimis po tej uredbi ali drugih predpisih.

K 34. členu (spremljanje izvajanja)

Ta člen določi pogoje oz. okoliščine pod katerimi se prejemniku že izplačana sredstva med izvajanjem projekta lahko odvzame in pogoje pod katerimi se izplačevanje pomoči začasno prekine ter obveznosti, ki jih mora prejemnik izpolniti preden dajalec pomoči lahko nadaljuje z izplačili.

K 35. členu (evidence in preglednost, ki jih zagotavlja prigrasitelj)

Ta člen določa zahteve za prigrasitelje državnih pomoči in pomoči de minimis v zvezi z vodenjem evidence in objavljanjem podatkov na svoji spletni strani, vrsto podatkov, ki se objavijo, čas trajanja objave podatkov na spletni strani ter obveznost hranjenja vse dokumentacije še vsaj 10 let od dodelitve pomoči. S tem se doseže transparentnost dodeljevanja javnih sredstev podjetjem.

K 36. členu (poročanje ministrstvu pristojnemu za finance)

S tem členom se določijo roki in obveznost poročanja priglasitelja državne pomoči ali pomoči de minimis Ministrstvu za finance, ki je pristojno za spremljanje državnih pomoči in pomoči de minimis. Priglasitelj je dolžan pripraviti tudi oceno učinkov priglašenih pomoči in jih vsako leto do konca aprila posredovati Ministrstvu za finance. Priglasitelj za oceno učinkov pripravi načrt evalvacije učinkov priglašene državne pomoči pri čemer upošteva posebne pogoje dodeljevanja iz te uredbe ter Navodila za merjenje učinkovitosti dodeljenih državnih pomoči, ki ga je sprejela Vlada Republike Slovenije na seji dne 4. 3. 2004.

K 37. členu (oblika spodbud)

V tem členu se določi oblika spodbud za naložbe, ki nimajo elementov državnih pomoči ali pomoči »de minimis« (za naložbe s katerimi se ne izvajajo gospodarske dejavnosti) in se dodeljujejo kot subvencije fizičnim in pravnim osebam ali investicijski transferji občinam.

K 38. členu (postopek dodeljevanja spodbud)

S tem členom se določi način dodeljevanja spodbud (javni razpis/poziv ali neposredna potrditev projektov).

K 39. členu (prejemniki in vrste spodbud)

Ta člen določa prejemnike in vrste spodbud za naložbe v sredstva in storitve s katerimi se ne izvajajo gospodarske dejavnosti, prejemnikom ne dajejo gospodarske prednosti in ne vplivajo na konkurenco na trgu ter zato ne predstavljajo državnih pomoči ali pomoči de minimis.

K 40. členu (upravičeni stroški in pogoji za dodelitev sredstev)

S tem členom se opredelijo osnovne vrste (kategorije) upravičenih stroškov ter osnovni pogoji za dodeljevanje sredstev. Podrobno se upravičeni stroški in pogoji opredelijo glede na specifičnost ukrepa za katerega se dodeljuje sredstva v postopku dodeljevanja sredstev (javnem pozivu/razpisu ali povabilu k oddaji vloge za neposredno potrditev projektov).

K 41. členu (prehodna določba)

Ta člen določa prehodno obdobje oz. veljavnost obstoječih strateških dokumentov na podlagi katerih se pripravijo ukrepi in programi spodbud dokler še ni sprejeta Državna celostna strategija (DCPS) kot izhaja iz 16-17. člena ZCPN ter na njeni podlagi sprejeti akcijski načrt kot izhaja iz 18. člena ZCPN.

K 42. členu (končna določba)

Ta člen določa splošen vakacijski rok, torej da začne uredba veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Priloga: Pregled ukrepov financiranja po letih in virih financiranja

Izvedbeni dokument	CILJ/ŠIFRA	UKREP	SKLAD	REGIJA	VIR	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	SKUPAJ	Teritorialni mehanizem
EKP 21-27	RSO 2.8	Infrastruktura za trajnostno mobilnost v urbanih območjih (ukrepi na podlagi OCPS - kolesarske povezave, infrastruktura za pešce, prestopne točke, postajališča JPP, namenske površine za JPP, ukrepi digitalizacije mobilnosti - ITS sistemi za večmodalno trajnostno mobilnost, ukrepi parkirne politike, itd.)	ESRR	VZHOD	EU	0,00	2.439.380	4.390.884	4.878.760	4.878.760	6.342.388	6.342.388	29.272.559	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Infrastruktura za trajnostno mobilnost v urbanih območjih	ESRR	VZHOD	SI	0,00	430.479	774.862	860.958	860.958	1.119.245	1.119.245	5.165.746	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Infrastruktura za trajnostno mobilnost v urbanih območjih	ESRR	ZAHOD	EU	0,00	1.053.724	1.896.704	2.107.449	2.107.449	2.739.683	2.739.683	12.644.692	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Infrastruktura za trajnostno mobilnost v urbanih območjih	ESRR	ZAHOD	SI	0,00	1.053.724	1.896.704	2.107.449	2.107.449	2.739.683	2.739.683	12.644.692	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Spodbujanje uporabe alternativnih goriv v mestih (vozila JPP in polnilna infrastruktura v javni lasti)	ESRR	VZHOD	EU	0,00	508.333	1.200.000	1.333.333	1.333.333	1.600.000	2.025.000	8.000.000	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Spodbujanje uporabe alternativnih goriv v mestih (vozila JPP in polnilna infrastruktura v javni lasti)	ESRR	VZHOD	SI	0,00	89.706	211.765	235.294	235.294	282.353	357.353	1.411.765	CTN

EKP 21-27	RSO 2.8	Spodbujanje uporabe alternativnih goriv v mestih (vozila JPP in polnilna infrastruktura v javni lasti)	ESRR	ZAHOD	EU	0,00	466.667	600.000	666.667	666.667	800.000	800.000	4.000.000	CTN
EKP 21-27	RSO 2.8	Spodbujanje uporabe alternativnih goriv v mestih (vozila JPP in polnilna infrastruktura v javni lasti)	ESRR	ZAHOD	SI	0,00	466.667	600.000	666.667	666.667	800.000	800.000	4.000.000	CTN
EKP 21-27	RSO 3.2	Spodbujanje trajnostne mobilnosti na horizontalni ravni (neinfrastrukturni projekti - občinske CPS, ozaveščanje in informiranje, izdelava načrtov parkirne politike, zelene mestne logistike, mobilnostnih načrtov in ukrepov na podlagi teh dokumentov, digitalne rešitve za alternativne oblike mobilnosti - skupne vožnje, prevozi na klic, itd.)	KS	CELOT NA SI	EU	0,00	1.603.982	1.525.402	1.750.447	2.250.446	2.700.536	3.671.866	13.502.679	BREZ
EKP 21-27	RSO 3.2	Spodbujanje trajnostne mobilnosti na horizontalni ravni	KS	CELOT NA SI	SI	0,00	106.585	357.424	397.138	397.138	476.565	647.976	2.382.826	BREZ
EKP 21-27	RSO 3.2	Spodbujanje trajnostne mobilnosti na horizontalni ravni (neinfrastrukturni ukrepi - regionalne CPS, regijski mobilnostni centri, pilotni projekti upravljanja TM)	KS	CELOT NA SI	EU	0,00	246.018	825.000	916.667	916.667	1.100.000	1.495.649	5.500.000	DRR

EKP 21-27	RSO 3.2	Spodbujanje trajnostne mobilnosti na horizontalni ravni	KS	CELOT NA SI	SI	0,00	43.415	145.588	161.765	161.765	194.118	263.938	970.588	DRR
EKP 21-27	RSO 3.2	Infrastruktura za trajnostno mobilnost na lokalni ravni (ukrepi TM na podlagi OCPS za občine za občine z mestnimi naselji)	KS	CELOT NA SI	EU	0,00	4.783.333	6.150.000	6.833.333	6.833.333	8.200.000	8.200.000	41.000.000	BREZ
EKP 21-27	RSO 3.2	Infrastruktura za trajnostno mobilnost na lokalni ravni	KS	CELOT NA SI	SI	0,00	844.118	1.085.294	1.205.882	1.205.882	1.447.059	1.447.059	7.235.294	BREZ
NOO	C1 K4 Sklop 3	Spodbujanje vzpostavitve infrastrukture za alternativna goriva v prometu (električna polnilna infrastruktura izven omrežja TEN-T in izven mestnih naselij, ki so zajeta v okviru CTN)	NOO	CELOT NA SI	EU	0,00	3.500.000	3.500.000	750.000	0			7.750.000	BREZ
Odlok o Programu porabe sredstev Sklada za podnebne spremembe v obdobju 2022-2023	»Energetsk a učinkovitost, promet	Vozila in infrastruktura za alternativna goriva v prometu	SPS	CELOT NA SI	SI	28.000.000	28.000.000	28.000.000	28.000.000	28.000.000	28.000.000	28.000.000	196.000.000	BREZ
						28.000.000	45.636.131	53.159.626	52.871.807	52.621.807	58.541.630	60.649.840	351.480.840	

